

2017. g.

DECEMBRIS

Nr. 12

Māra Zviedre

Svētā nakts, esi klusa,
lai runā Dievs,
Viņa Vārds piedzimst sirdī,
kad trokšņi rimst.

Svētā nakts, esi skaidra,
lai zvaigzni redz,
kas izved uz ceļa,
pie silītes.

Svētā nakts, esi tāda,
kas celties liek
no bagāta galda.
Celties un iet.

Draudzes dzīve decembrī

Svētdien, 3. decembrī, plkst. 11:00 – Adventa pirmā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība. **Lūdzu ievērot, ka ar pirmo Adventu līdz Lieldienām dievkalpojumi sākas plkst. 11:00.**

Svētdien, 10. decembrī, plkst. 11:00 – Adventa otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola, ko vadīs Kristīne Girbe. Dievkalpojumu kuplinās Tīna un Dzintars Josti. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 17. decembrī, plkst. 11:00 – Adventa trešā svētdiena. Dziesmotais DIEVKALPOJUMS ar kora līdzdalību. Pēc dievkalpojuma sekos skolas eglīte draudzes nama lielajā zālē un skolas saimes gādātas siltas pusdienas, visi sirsnīgi aicināti!

Ceturtdien, 21. decembrī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda.

Svētdien, 24. decembrī, plkst. 17:00 (5 pm) – Ziemsvētku vakara DIEVKALPOJUMS. Sprediķis būs angļu valodā. Piedalīsies draudzes koris.

Pirmdien, 25. decembrī, plkst. 11:00 – Ziemsvētku dienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu.

Svētdien, 31. decembrī, plkst. 16:00 – Vecgada vakara DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu.

Svētdien, 7. janvārī, plkst. 11:00 – Zvaigznes dienas DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

taciņa sīkā
uz Betlēmes kūti
šonakt atkal ir izgaismota
visi ir lūgti
/Māra Zviedre/

MINEAPOLES DRAUDZES VADĪBA UN MĀC. DĀGS NOVĒL
IKVIENAM GAIŠUS KRISTUS PIEDZIMŠANAS SVĒTKUS
UN CERĪBU PILNU JAUNO GADU!

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģīga un darbvede Vija Treiberga.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 10. dec. – A. Vīksniņš, G. Luss.

Svētdien, 17. dec. – A. Švalbe, V. Konters, S. Straumane.

Svētdien, 24. dec. – A. Vīksniņš, L. Dingley, A. Švalbe.

Pirmdien, 25. dec. – G. Luss.

Svētdien, 31. dec. – L. Dingley, S. Straumane.

LAI ATSKAN ZVANI ZIEMSVĒTKOS UN IEEJOT 2018. GADĀ!

*Zvani torņos gavilē, Prieks plūst bēdu dvēselē.
Zvanus zinām atskanam Viņam mazam Nācējam.
/Alberts Vītols/*

Ziemsvētku vakarā zvanu dziesmas sacenšas ar daudz citām skaņām, un tomēr ticīgie saprot – laiks doties uz dievnamu!

Tālu no Valtaiķu pilsētas liels, sens zvans atrodams, ne vairs kāda dievnama tornī, bet pie zemes klusā kapsētā! Tur katrs zvanam var pielikt savu roku. Domāju, tas būtu neiespējami, ja tas vēl būtu zvanu tornī, augstu pacelts virs zemes. Ja Jēzus Kristus nebūtu nācis pie mums, vai mēs spētu tā izjust Dieva svētumu un mīlestības tuvumu? Paldies Vissvētam Debestēvam, jo: *“...Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušajam Dēlam, pilnu žēlastības un patiesības!” (Jņ. 1:14)*

Svētuma caurstrāvotajā Valtaiķu “Mācītāju kapsētā” maigi lietainā šā gada agrā pavasara dienā māc. Varis Bitenieks zvanīja zvanu, tam blakus stāvēt! Zvans skaļi un skaisti dziedāja! Vai nobijās lopiņi, kas netālu laukos ganījās? Vai tālumā kāds nemierā sev prasīja, kas miris?

Reiz citā laikmetā un vietā tiem, kas naktī sargāja savas avis, no debesīm atskanēja vēsts: *“Nebīstaties, jo redziet, es jums pasludinu lielu prieku, kas būs visiem ļaudīm, jo jums šodien Dāvida pilsētā ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs!” (Lk. 2:10-11)* Neatskanēja zvani, bet eņģeļu koris, kas slavēja Dievu un vēstīja: virs zemes nācis Pestītājs, kas nes mieru laba prāta cilvēkiem. Viņš žēlastībā uzklausa mūsu grēksūdzes lūgšanas un mums piedodot atgādina, ka nekas mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir Viņā! (*Rom. 8:39b*)

Kad Tija un Miķelis Abuli bija Itālijā, viņiem gadījās pārnakšņot blakus senam dievnamam, kuŗa zvani zvanīja ne tikai reizi stundā, bet arī pusstundā – diennaktī! Vietējie sen pieraduši un gandrīz vairs nedzird zvanus, bet tie bieži atmodināja ceļotājus. Kaut mēs ‘nepierastu’, bet saklausītu zvanu vēstī atgādinājumu, ka laiks ir dārga Dieva dāvana.

Drīz zvani vēstīs, 2017. gads pagājis, 2018. gads ir klāt! Vai līdz dziedās apsniegotās dzimtenes kapsētas zvans? Droši, ka tas ik pa laikam zvanīts, brīdinot par tuvojošajām vētrām, vai citreiz gavilējot, prieka ziņas vēstot – varbūt 1918. gada 18. novembrī? Vai 1991. gada liktenīgajās dienās? Kaut tas zvanītu 2018. gada 18. novembrī līdz ar visiem dievnama zvaniem Latvijā un ārpus tās!

Ne jau bez cilvēkiem tas notiks! Tādēļ paldies jau tagad katram, kas zvanus zvanīs, vai visu gadu visdažādākos veidos kalpos Dievam par godu un līdzcilvēkiem par svētību!! Par ļoti uzticīgu kalpošanu īpaši pateicos LELBĀL Virsvaldei, manai mīļai Milvoku draudzei un priekšniecei Sandrai Kalvei, manai asistentei Tijai un savai ģimenei.

LELBĀL Virsvaldes un savā vārdā no sirds novēlu skaistus, mīlestības un cerības pilnus Kristus piedzimšanas svētkus un Dieva svētību un iedvesmotu 2018. gadu! Viņš lai pasargā un svētī Latviju un visu pasauli ar mieru un taisnību un laba prāta cilvēkiem!

*Kas tumsā paliks, zvanus neizdzirdīs
Šai vakarā, kad nāc Tu, gaišu liegs?
Nāc, sveces aizdedzini, aizdedz sirdis,
Tu, svētais Bērns, Tu, dievišķīgais prieks!*

Kristus mīlestībā

+ Lauma

Ziemassvētku sveiciens 2017

Ar lielu prieku, Ziemassvētku gara un nozīmes iedvesmoti, LELBA un visa mana ģimene novēl jums un jūsu piederīgiem svētīgus, miera pilnus un priecīgus Ziemassvētkus. Piesaucot šī laika garu, izsakām cerību, ka nākamais gads nesīs mieru mūsu sirdīs, mieru mūsu baznīcā un mieru tik ļoti daudzās vietās pasaulē, kurās ir tik izmisīga vajadzība pēc Jēzus Kristus vēsts.

Tuvojoties Adventam, mūsu pasaule atkal cīnās ar terorisma un aizdomu laikmetu. Kas ir mūsu draugi? Kas ir mūsu ienaidnieki? Kam varam uzticēties? Šodien, plašo ciešanu vidū, vēlamies pasniegt cerības pilno Ziemassvētku stāsta vēsti, citējot Jesajas 9. nodaļas 6. pantu: *“Mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, un Viņa vārds ir: Brīnišķais padoma devējs, Varena Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera lielskungs.”* Mums savstarpēji jāatgādina Dieva labestība un mīlestība, kas atklāta Betlēmes silītē.

Nav šaubu, ka Ziemassvētku gars ir prieka, laba prāta, miera, cerības un devīguma gars. Visur ir redzams, ka Ziemassvētki atstāj spēcīgu un pozitīvu iespaidu cilvēkos. Ziemassvētku garu nerada vienīgi tirdznieciskums, sabiedriski notikumi un tradīcijas, kuras mēdz asociēt ar šo laiku. Daudz dziļāk: šis gars ir atrodamas Ziemassvētku īstajā nozīmē, kas ir iesaiņota Jēzū Kristū, kura dzimšanu mēs šajā laikā svinam.

Ziemassvētku nozīme ir, ka Dievs sevi identificē ar cilvēci, pats kļūdamas cilvēks. Dievs sevi ietērpj cilvēcīgā miesā, Jēzus Kristus personā, un mīt mūsu starpā. Šis ir tās labās ziņas, kuras mēs svinam Ziemassvētku laikā. Ziemassvētku nozīme ir, ka *Dievs ir ar mums*. Ir mierinoši zināt, ka Dievs ir klāt un identificējas ar mums, cilvēkiem, visos mūsu dzīves apstākļos, priekos un bēdās, cīņās un uzvarās, bailēs un cerībās. Ziemassvētki nozīmē, ka Dievs stāv cilvēku pusē. Šāds mierinājums mums dod cerību, drosmi un spēku, sastopoties ar dzīvi ik dienas, ar visiem tās pārbaudījumiem.

Lai jums ir priecīgi, svētīgi un miera pilni Ziemassvētki, un laimīgs, veselīgs Jaunais gads!

LELBA priekšnieks, prāvests Gunārs Lazdiņš

Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušajam Dēlam, pilnu žēlastības un patiesības.
(Jņ1:1-14)

Gaidot Kristus piedzimšanas svētkus, iedziļināsimies tajā brīnumā, kam gatavojamies. Vai esi kādreiz domājis par spilgtiem kontrastiem / pārsteigumiem, kas aprakstīti Kristus piedzimšanas stāstā?

- Pasaules pestītājs piedzimst Marijai, neievērojamai sievietei - domājams, ka trūcīgai bārenei - nevis princesei vai galma dāmai.
- Jēzus, pasaules Lielskungs piedzimst lopu kūtī, jo viņa vecākiem nebija pieejamas citas vietas un grūtniecības beigās, Marijai bija jādodas ceļā kājām, jo Jāzeps un Marija bija tik trūcīgi, ka nevarēja atļauties ēzeli.
- Eņģeļu vēstījums neizskan pilsētā, kur vairāk cilvēku varētu to noklausīties, bet laukos, kur to dzird gani, nevis kādi Baznīcas kungi.
- Ziemsvētku brīnums risinās mazā, necilā sādžīnā vārdā Betlēme, nevis galvas pilsētā, kur atrodas visa vara un Dieva svētais templis.

Šiem kontrastiem būtu mūs jāpārsteidz un mums jāatgādina, ka Ziemsvētku brīnums saistīts ar negaidīto. Tā tas bija toreiz, bet, kā tas ir šodien? Ko sagaidi no Ziemsvētkiem? Kādas ir Tavas sirds ilgas vai lūgšanas?

Domāju, ka katrs vēlamies piedzīvot dievišķā klātbūtni - Dievs ar mums - Dieva silto pieskārienu. Gribas personīgi saņemt eņģeļa vēsti. Būt skaisti piedzīvot PĀRSTEIGUMU, kas palīdz dzīvi saprast, kā arī Dievam vairāk uzticēties.

Ziemsvētku pārsteigums: Tautai kas staigāja tumsībā, kas maldījās un apkārt klīda, nevienmēr ejot Dieva ceļus, Dievs sola, ka viņiem atspīdēs gaisma (*Jes 9:1*). Dievs sagādās tiem lielu prieku. PĀRSTEIGUMS

Lielākais svētku pārsteigums un brīnums nav Kristus bērna piedzimšana, bet, ka Pestītājs piedzimst TEV. Jēzus ir Tavs Pestītājs! Šobrīd nedomāsim par kaimiņiem, neaizbildināsimies sakot: kur nu man, neesmu to pelnījis, citi ir labāki, jo skaidrs, ka Kristus dzimis arī tiem, bet sirdī ieslēdzi patiesību, ka Dieva Dēls nāk pasaulē *Tevīs dēļ*, jo *Tu esi Dievam svarīgs. Es Tevi tavā vārdā esmu saucis, tu esi mans*, saka Dievs. PĀRSTEIGUMS

Tavā dzīvē – neraugoties uz visām tās nepilnībām, tukšumu, pat tumsu - atspīd Dieva gaisma. Dievs ar Tevi. Tavā, kā arī manā tukšumā ienāk dievišķais ar savu gaismu un mieru.

Pestītājs ienāk negaidītā vietā, pie negaidītiem cilvēkiem. Eņģeļu vēsts domāta Tev: Dievs ar Tevi. Lai Tas Tevi stiprina un iedrošina dalīties ar evaņģēlija vēsti tuvumā un tālumā.

Vēlu jums šajos svētkos un 2018. gadā piedzīvot Dieva *pārsteigumus!*
Gods Dievam augstībā!

Sarma Eglīte,
Vidienes apgabala prāvestes vietas izpildītāja

Dzejnieka Ziemsvētki

No krājuma "Gaišā debesmala", māc. Edgars Ķiploks

Ziemsvētki esot ģimenes svētki. Esot? Vai nevajadzētu teikt: ir? Bet ja nu nav ģimenes vai vajadzīgā noskaņojuma? Varbūt labāk tomēr teikt: esot...

Tā prātoja Rīgas politehniskā institūta students Jānis Poruks, atlaidies uz vaļas savā istabā. Bija svētvakars, skanēja baznīcu zvani. Dzīvokļa saimnieks Vestermans bija kaut kur izbraucis. Poruks bija viens pats lielajā dzīvoklī pilsētas krāšņākajā daļā. Metās tumšs.

Students? Vai viņš bija students vai tikai skaitījās par studentu Ķīmijas fakultātē? Ķīmija viņu nesaistīja, lekcijas viņš apmeklēja nekārtīgi. Viņš labprāt būtu studējis literatūru vai mūziku. Bet Rīgā tādu iespēju nebija. Bez tam viņa labvēlis Vestermans, kas pats par mākslām jūsmoja, teica, ka no mākslām nevarot dzīvot, esot jāiemācās kas praktisks.

Ko tad studēt? Fabrikas, tilti, mašīnas – par tām pat domāt Poruks negribēja. Daudzi latvieši studēja tirdzniecības zinības. Arī tas viņam nebija pa prātam. Viņš bija nācis no laukiem – kā būtu ar lauksaimniecību? Arī tā nevilka.

Ķīmija viņam bija sveša lieta, bet bija kas jauns. Institūts ar ķīmiju stāvēja uz augsta līmeņa. Slaveni mācības spēki un lieli atklājumi – tas bija šīs fakultātes lepnums. Jā, ķīmijai ir nākotne. Bet tikai viena nelaime. Tāpat kā tai stāstiņā par Leputriju. Arī ķīmijā, pirms tu gūsti panākumus, ir jāizēdas cauri veselai rindai lekciju un laboratoriju. Un to viņš nespēja.

Arī mūzikā viņam nebija īsti veicies. Ar sava labvēļa Vestermana atbalstu viņš bija nokļuvis pat līdz Drēzdenei, iecerētajai Elbflorencei. Kad viņš piesēdās pie klavierēm un logs bija vaļā, garāmgājēji apstājās un klausījās. Pat aplaudēja. Koncertos spēlēt viņš tomēr neuzdrošinājās. Klavierspēli mācīt – tā ir īsta mocība.

Toties viņam labi veicās literatūrā. Avīzes iespieda viņa rakstus un dzejas, maksāja honorāru. Kaut kapeikas par rindām, bet tas arī bija viņa vienīgais ienākums. Viņa dzejas par mīlestību ļoti patika skolniecēm. Tās dzejas ierakstīja savos albumos. Viņš bija dzejā ietvēris savus pārdzīvojumus, braucot svētku vakarā uz baznīcu. Šos pantus bērniem iemācīja, tie skaitīja tos pie eglītes. Bet viņam pašam tagad nebija svētku prieka. Un nebija arī, kurp braukt. Prēdeļi Porukiem vairs nepiederēja. Parādu dēļ tie bija izūtrupēti.

Arī Ziemsvētki bija kļuvuši citādi. Tie bija vēl Prēdeļos, bet ne vairs Rīgā. Toreiz Prēdeļos vecaistēvs aizgāja uz mežu un pārnese eglīti. Jau vasarā viņš bija to noskatījis. Eglītē iestiprināja pašu lietās svecītes. Saimes istabā pēc pirts sapulcējās visi mājinieki. Tēvs nolasīja no Bībeles stāstu par Jēzus piedzimšanu. To jau visi zināja no galvas. Tad izdziedāja visas svētku dziesmas no dziesmu grāmatas un arī jaunās, piemēram, "Kluso nakti". Vecāmāte izdalīja cimdus un zeķu pārus, ko bija kopš pagājušajiem svētkiem noadījusi. Sēdās pie galda. Tur jau nebija nekā jauna, tikai aukstā gaļa, cūkas šņukurītis un smaržīgi pīrāgi. Vēl kādu brīdi pasēdējuši, mājinieki devās pie miera, lai rītdien brauktu uz baznīcu.

Te, Rīgā, viss bija plašāks un greznāks. Matīsa ielas tirgū nopirktās eglītes apkāra visādiem spīduļiem, iesprauda krāsainās, veikalos nopirktās svecītes, pamēģināja kādu svētku dziesmu, bet tā drīz apklusa, jo bija aizmirsušies vārdi. Bērni steigšus noskaitīja iemācītos pantiņus, lai varētu sākties svētku galvenā daļa – dāvanu izdalīšana. Viss bija veikalos sapirkts. Katru gadu nāca klāt kas jauns un dārgāks. Veikali pildījās, un tiem pēdējā svētdienā pirms svētkiem bija pat atļauts tirgoties. Šo svētdienu lepni iesauca par Zelta svētdienu.

Tie nebija vairs klusie, svinīgie Ziemsvētki, bet skaļas viesības un lepošanās ar laicīgām mantām.

Poruks strauji piecēlās no vaļas. Viņš bija satraukts. Vajadzēja kādu satikt, izrunāties. Bet ar ko un kur? Viņam nebija īstu draugu. Aiziet uz Centrālviesnīcu vai kaukāziešu vīna pagrabu? Ja arī tur atrastos tāds pat vientulis, kāds viņš bija, tad paliktu vienīgā iespēja bēdas noslīcināt. Šovakar viņam neslāpa pēc vīna.

Mieru dažreiz var iegūt staigājot. Viņš sāka iet krustu šķērsām pa istabu. Viņš bija satraukts. Tāds nemiers allaž viņam radās, kad gribējās ko uzrakstīt.

Viņš piesēdās pie galda, paņēma spalvaskātu, nolieca galvu. Viņš gaidīja iedvesmu.

Vai Pestītājs tikai vienreiz nācis pasaulē? Katru gadu Ziemsvētkos svin Viņa atnākšanu. Viņš ik dienas ir mums klāt. Ja ne citādi, tad Viņš sūta savu eņģeli.

Eņģelis pārstaigā visu pasauli. Viņam plecos ir tāds pat maiss kā Sala vecītim. Pestītājs devis eņģelim vēl īpašu dāvanu, ar ko iepriecināt cilvēkus. Viņš skūpstījis eņģeļa lūpas.

Eņģelis iet un iet. Visur prasa tikai zeltu, sudrabu un dārgo zīdu. Nevienam Pestītāja skūpstis nav vajadzīgs. Izvārdzis un pazemots, viņš atgriežas debesīs.

Brīnumātri uz papīra radās rinda pēc rindas. Viņš nedomāja par dzejiskiem vārdiem, labu dzejas formu. Viņš rakstīja to, par ko viņam sāpēja sirds.

Dzejolis nobeidzās ar Pestītāja atbildi eņģelim:

“Tu atgriezies iz pasaules
Tik novārdzis un izdēdējis,
Un skrandās ar, kā vienreiz Es!...”

Uz galda atradās trīs aprakstītas lapas. Nu vajadzēja uzrakstīto pārlasīt, palabot, uzspodrināt. Tai vajadzēja būt dzejas valodai, ne vienkāršiem vārdiem.

Parasti bija tā, ka pēc kāda darba nobeigšanas atslāba satraukums.

Šoreiz tas tā nebija. Dzejolī bija izteikta patiesība, sarūgtinājums par svētku laicīgumu, par to, ka neviens nav gribējis saņemt Pestītāja skūpstu. Bet vai tad nebija tādi cilvēki, kā piemēram, viņš pats, kas pārdzīvoja bērnības iespaidus, kam slāpa pēc vēsts par Kristus piedzimšanu.

Poruks gribēja piecelties, atliekt muguru, bet nespēja. Kaut kas vēl bija uz sirds. Tas bija jāizteic.

Brīdi pārdomās pasēdējis, viņš uzrakstīja pirmās rindas:

“Liels brīnums Betlēmē notika,
Mazs puisēniņš Marijai piedzima.”

Ar tādu pašu steigu kā pirmīt radās jaunas rindas. Latviešiem īpaši pie sirds gāja evaņģēlija ziņa, ka mātei nav bijusi cita vieta, kur savu pirmdzimto guldīt, kā silīte kūtiņā. Viņi zināja trūkumu un cilvēku cietās sirdis.

Bet trūkumā izaug ideālisti. Arī Marija par savu dēliņu saka:

“Šis brīnums, kas sirdī man pamodās
Just atstātiem līdzī, nu pieņemās.
Mans dēls kā Dievība pacelsies,
Kā praviets tas ļaudis mācīt ies.”

Šie pēdējie vārdi lika tālāk vērpt iesākto domu. Atkal krājās jaunas aprakstītas lapas, šoreiz veselas piecas.

Tās vēstīja par Pestītāja aicinājumu:

“Šurp nākat un raugāt, ka zvaigzne tur mirdz,
Kur atvērti debesu vārti:
Cik spoži tā spulgo, cik spoži tā deg,
Jau piepildās pravieša vārdi!”

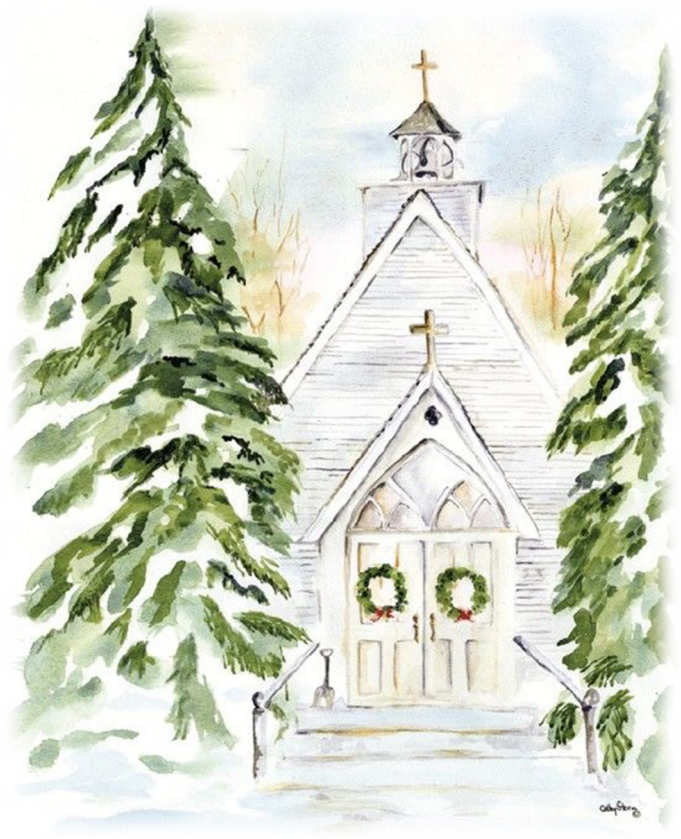
Poruks piegāja pie loga. Kaimiņu mājā logi bija tumši. Ziemsvētki nosvinēti, ciemiņi aizgājuši.

Vai viņš bija bijis viens pats? Bijis bez svētku prieka?

Nē! Klusumā viņš bija piedzīvojis īstu prieku. Viņš bija bijis sava Pestītāja tuvumā. Bija bijis ganu pulkā, kas apsveica jaundzimušo bērniņu silītē Betlēmes pamalē. Vajadzētu iet pie miera. Bet viņš apsēdās pie galda, un radās vēl viens dzejolis. Pirmais un pēdējais pants tam skanēja:

“Un, ja uz Betlēmi es ietu,
Vai sastaptu tur savu Draugu?
Vai nenāks pats Viņš uz šo vietu,
Kur dzimu trūkumos un augu?”

Pie viņa bija bijis Pestītājs pats. Svētki bija bagāti nosvinēti.

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde novembrī

Pēdējos divos gados, tas ir, kopš 2015. gada beigām, draudzes locekļi un labvēļi devuši daudz naudas, laika un darba lifta iekārtošanai, kā arī virtuves pārbūvei, jaunam jumtam baznīcas ēkai, jaunam jumtam un apšuvumam (siding) baznīcas īres mājai un altāra labošanai. Padome izsaka lielu paldies visiem ziedotājiem. Remonti ir prasījuši daudz naudas, papildus ziedojumi palīdzētu maksāt rēķinus. Aicinām atbalstīt draudzi ar ziedojumiem baznīcas atjaunošanai.

Draudzes jaunā mājaslapa (website) top. Tehniski šķēršļi iepriekšējo lapu padarīja nelietojamu.

Nākamā padomes sēde notiks šī mēneša otrajā otrdienā, 12. decembrī, pulksten 19:00. Padomes sēdes ir atklātas, kaut gan drīkst balsot tikai mācītājs un padomes locekļi (9).

Padomes sekretāre un draudzes darbvede Vija Treiberiga kopā ar Svētrīta Zvanu redakciju

Dāmu saimes ziņas

Novembra mēnesī pie galdiņa kalpoja Mirdza Eglīte, Debra Vilinska 2x, Baiba Rudzīte. Ziedus uz altāra lika dāmu saime 3x, Aija Vijuma. Par sadraudzību rūpējās Eva Tone un Kristīne Girbe, Aija Vijuma, Benita Štelmachere, Kristīne Thayer, Skaidrīte Dombrovska ar māsīcu Astrīdu, Laila un Aldis Švalbes.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar oktobra/novembra/decembra mēneša darba grupas vadītāju Larisu Ozolu: 612-991-1760.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Vizmas Belševicas trešo grāmatu "Billes skaistā jaunība". Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 31. janvārī, plkst. 10:00 baznīcas lejas telpās. Visi mīļi aicināti!

Jaunas cepures, cimdi un šalles Mineapoles trūcīgiem bērniem

Kā jau esam to veiksmīgi darījuši nu jau trīs gadus, tā arī šogad draudzes nama skatuves zālē bagātīgi rotāsim eglīti ar jaunām cepurēm un cimdiem Mineapoles trūcīgiem bērniem. Šis ir kopējs draudzes un latviešu skolas projekts. Ir iespēja arī izrakstīt čekus Hats & Mittens organizācijai. Paldies Ritai Pelēcei par šīs kalpošanas turpināšanu mūsu draudzē arī šogad! Ziedotās cepures, cimdi un šalles tiks nodotas vietējai labdarības organizācijai Hats & Mittens, kura tālāk tos izdalīs trūcīgiem bērniem.

17. novembrī mācītājs Dāgs kopā ar mācītāju Ron no Lebanon Lutheran baznīcas izdalīja 75 nedēļas nogaļu maltītes Folwell skolā. Mūsu draudzes dāmu saime jau otro gadu gādā, lai mūsu rajona bērni ir paēduši.
*Jo Es biju izsalcis un jūs esat Mani paēdinājuši.
Mateja ev. 25:35*

No Kazdangas skolas, kam jau gadiem esam vākuši un sūtījuši līdzekļus daudzbērnu ģimeņu un trūcīgo bērnu atbalstam, esam saņēmuši pateicības sveicienus.

Ar sveicieniem no Kazdangas

Šis rudens Latvijā bijis īpašs gan pozitīvā, gan negatīvā ziņā – tas ilgi priecējis mūs ar krāšņu lapu zeltu un visām sārtā nokrāsām. Tikai novembra otrajā pusē koki atvadījušies no savas lapu bagātības un iestājies drūmais un pelēcīgais pirms ziemas laiks. Taču diemžēl daba Latviju nav saudzējusi un daudzajās lietavās applūda lauki, kā rezultātā daudzviet nebija iespējams novākt ražu: ne kartupeļus, ne labību. Tie sapuva uz laukiem, nesot gadu, kurā viss maksā krietni vairāk nekā iepriekš. Kartupeļu cenas šobrīd jau ir tādas, kādas tās mēdz būt pavasarī, līdz ar to nākas tērēt vairāk finansiālo līdzekļu pārtikas iegādei, kas ir smags slogs lielai daļai Latvijas iedzīvotāju. Kartupeļi ir pamatpārtika visiem, kam nav labi finansiālie apstākļi.

Māteru Jura Kazdangas pamatskolā šobrīd zināšanas apgūst 120 bērnu. Lielākā daļa skolēnu uz skolu dodas ar skolas autobusu, kurš no Kazdangas centra izbrauc septiņos no rīta, pirmie skolēni tajā iekāpj jau pēc 10 minūtēm, bet skolā autobuss ierodas pulksten 8. Visgrūtāk ir skolēniem, kuriem jāizbrauc viss lielais loks, lai nonāktu skolā. Viņu rīts iesākas ap sešiem, citus ceļ nedaudz vēlāk, lai nebūtu tik agra celšanās, bet tad netiek paēstas brokastis un bērniem ar tukšiem vēderiem jāgaida skolas pusdienas līdz plkst. 11:20. Kā 1. klases audzinātāja šogad īpaši izjūtu to, ka mazajiem skolēniem ir grūti sagaidīt pusdienas. Katrā stundā līdz pusdienas laikam tiek pajautāts, vai pusdienas būs pēc šīs stundas, vai drīz varēs paēst? Viņi vēl neizprot laika ritumu un diena paiet, gaidot pusdienas un pēc tam launagu. Par laimi, pateicoties jūsu ziedojumiem, skolēniem ir iespēja paēst pusdienas un launagu, par kuru rūpējas skolas saimniece. Bērniem tiek gatavotas dažādas putras un piena zupas. Diena skolā ir gara, skolas autobusi ceļu mājup sāk pulksten četros pēcpusdienā. Nereti ir tā, ka daļai bērnu tā ir pēdējā kārtīgā ēdienreize līdz nākamās dienas pusdienām skolā.

Mēs, skolas kolektīvs, skolēni un viņu vecāki, esam pateicīgi par atbalstu, ko sniežat skolēnu ēdināšanā. Paēdis bērns ir laimīgs bērns, viņš spēj aktīvi darboties, jo nav jādomā par tukšuma sajūtu vēderā un sāpēm, ko tas rada. Paldies!

Šogad saņēmām fantastisku dāvanu – siltas, kvalitatīvas ziemas virsjakas, cepures, cimdus, apavus. Kā mirdzēja bērnu acis, piemērot un atrodot savam augumam atbilstošu virsjaku! Neaptverama prieka un laimes sajūta, ja saņem lielisku, ļoti siltu virsjaku, ar kuru nebūs jāsalst rudens un ziemas bargajos vējos un salā. Gandrīz ceturtdaļa skolas skolēnu saņēma siltas un biezas ziemas virsjakas. Turpinājumā nedaudz no skolēnu un vecāku teiktā par saņemtajām dāvanām.

Kristers Indāns par sagādāto apģērbu saka tā: "Liels paldies par sagādāto ziemas apģērbu. Tā kā esam daudz ģimenē, mums tas ir liels atbalsts un palīdzība. Ar jūsu palīdzību man tagad ziemā būs silti, par ko jums liels, liels paldies! Vēlu jums visu to labāko!" Kristera prieks ir saprotams, jo viņš ar brāļiem katru dienu ar kājām mēro 3 km uz skolu un mājup. Līdz šim zēnam nav bijis tik silta apģērba.

Keita Kalvāne no piecu bērnu ģimenes arī saka paldies, jo ziemas apģērbu saņēma gan viņa, gan brālis. Bērni tika pie ziemas virsjakām, cepurēm un cimdiem. Tas šai ģimenei ir ļoti liels atbalsts, jo vienmēr apģērbs no vecākajiem bērniem tiek jaunākajiem un bieži tas vairs nepilda savas funkcijas biežās mazgāšanas dēļ.

Savukārt Kristela Biksāne izvēlējās virsjaku, kas viņai vēl ir par lielu, kaut arī bija iespēja tikt pie tādas, kas šobrīd der. Kristela uzsver, ka viņai ir svarīgi tas, ka šo virsjaku viņa varēs vilkt arī nākamajā gadā, jo mammai nav darba, bet ģimeni cenšas uzturēt audžutēvs, kura ienākumi arī nespēj nodrošināt ģimenei visu nepieciešamo. Arī brālis Zintis bija ļoti priecīgs saņemt siltu virsjaku ziemai, jo iepriekšējā gadā bija jāvelk pufaika, kas jau bija par mazu.

Roberts Vītols nespēj izteikt prieku par to, cik viņa jaunā pufaika ir ērta un silta. Tā ļauj brīvi kustēties un dod siltumu.

Miks Radvils bija tik priecīgs par iespēju saņemt jaunu virsjaku, ka grūti bija pierunāt zēnu novilkt pirmo piemērīto, kas patiesībā zēnam bija jau par mazu. Tikai stāstot, ka viņš var uzvilkt arī citu un atradīsim viņam piemērotu, kas var derēt arī nākamajā ziemā, izdevās zēnu pārliecināt sameklēt sev atbilstošu ziemas virsjaku. Mika mamma ir neizsakāmi priecīga par dēla biezo ziemas virsjaku un cepuri. Ģimenē ir 4 bērni. Patstāvīgs darbs ir tikai tētim. Visbiežāk tiek iegādāts lietots apģērbs vai arī saņemts no cilvēkiem, kuru bērniem kaut kas ir palicis par mazu, jo ģimenei naudas paliek tikai obligātajiem maksājumiem un pārtikas iegādei. Mika mamma ir pateicīga par atbalstu, ko ģimene ir saņēmusi, arī māsām tika cepures, cimdi un šalles. Bērniem ziemā būs silts, kas nozīmē arī retāku slimošanu, un nevajadzēs tērēt tā jau nelielos līdzekļus medikamentu iegādei.

Stella Baumanē saņēma cepuri, cimdus, šalli un sporta apavus. Stellu audzina tikai mamma, kura strādā par kurinātāju Kazdangas bērnudārzā. Viņa vienmēr cenšas, lai meita būtu pienācīgi sagatavota skolai, lai arī cik daudz rūpju tas neprasītu. Stellas mamma Sandra saka: “Sirsnīgs paldies par jauko dāvinājumu! Lai Jums viss izdodas!” Viņa ar laviešu tautasdziesmu novēl:

“Dod, Dieviņi, kalnā kāpt, Ne no kalna lejiņā. Dod, Dieviņi, otram dot, Ne no otra mīļi lūgt.”

Pateicīgi ir arī citi skolēni un viņu vecāki par saņemtajām virsjakām, cepurēm, cimdiem, šallēm, maiņas apaviem un zābakiem. Tā ir nenovērtējama palīdzība šajā laikā, kad veikalos viss ir tik dārgs, un tas, ko var atļauties savu reizi nopirkt, neatbilst preces cenai un ātri vien izjūk vai nepilda savu mērķi. Tāpēc jo īpaša pateicība par to, ka dāvinātās lietas ir kvalitatīvas un izturīgas, un kalpos ne tikai vienu gadu vien.

Kopā ar skolēniem, kuri šogad varēs izbaudīt ziemu nesalstot, sakām mīļu, mīļu paldies par jūsu labo un devīgo sirdi! Māteru Jura Kazdangas pamatskolas kolektīva vārdā, skolotāja Agrita Zundovska

*Pirms iededz sveci egles zarā, Dedz svētku liesmu sirdī savā,
Ar piedošanu, sapratni, Ar mīlestības dzirksteli
Un tici – tas ir Tavā varā Nest gaismu, kā to sveces dara!*

Lai klusais Ziemassvētku miers un 2018. gads sniedz Jums prieku, laimi, veselību, lai labas domas un labus vārdus sastop ceļā Jūsu sirdīs!
Māteru Juras Kazdangas pamatskolas kolektīvs un skolēni

Ilze Druviņa par savām gaitām Mineapolē un tagad Vācijā

Ir pagājuši 17 gadi, kopš trīs mēnešus pavadīju Mineapolē. Daudz kas ir mainījies šajā laikā. Gan manā dzīvē, gan arī Mineapolē latviešu sabiedrības dzīvē. No divām latviešu draudzēm ir tapusi viena. Abi mācītāji, Uldis Cepure un Modris K. Gulbis, kas ar mani dalījās savā pieredzē, kas ļāva sevi pavadīt draudzes darbā, kas mani iedrošināja uzdrīkstēties būt mācītājam, ir aizgājuši mūžībā. Tāpat arī vairāki citi aktīvi draudzes locekļi, kas mani laipni uzņēma un ļāva justies labi. Īpaši gribu pieminēt Jāni Robiņu, kurš palīdzēja ar praktiskajām lietām, lai es varētu nokļūt Mineapolē. Un Veltu Lindemani, pie kuras varēju apmesties.

Ar pateicību un siltumu atceros Mineapolē pavadīto laiku un cilvēkus, kas mani pavadīja un bagātināja ar pieredzi un labām atmiņām. Paldies!

Arī manā dzīvē ir daudz kas mainījies. Kā jau zināt, no manis nav iznākusi latviešu mācītāja. Esmu mācītāja Virtembergas baznīcā Vācijas dienvidos (Württembergische Landeskirche). Drīz pēc atgriešanās no Mineapolē apciemoju savu toreizējo

draugu, tagad vīru Dirk Tübingenē, kur pirms tam biju trīs semestrus studējusi. Un šī apciemojuma laikā piedzīvoju, kā tiek dotas zīmes, kā paveras ceļi. Četri cilvēki, neatkarīgi viens no otra, jautāja, vai es negribu mēģināt dabūt vikāres vietu Virtembergas baznīcā. Viens no šiem cilvēkiem pat piezvanīja baznīcas virsvaldei un sarunāja man tikšanos, kuras laikā tika pārrunāts, kas man jādara, lai kļūtu par vikāri. Vikariāts ir praktiskā izglītība draudzē un dažādosursos, kas ilgst divarpus gadus. Veiksmīga vikariāta beigās ir ordinācija.

Kopš 2002. gada septembra dzīvoju un strādāju Vācijas dienvidos. Vikariāta laikā biju Štutgartes tuvumā. Tad trīs gadus uz pusslodzi diasporas draudzē (Vācijā ir apvidi, kas ir tradicionāli luterāņu vai katoļu, pēc otrā pasaules kara tā bija apzināta valdības politika katoļu bēgļus sūtīt uz tipiskām luterāņu vietām un otrādi). Otru pusslodzi izpalīdzēju Balingenes (Balingen) prāvesta iecirknī. Kopš 2008. gada rudens, nu jau deviņus gadus, esmu mācītāja Albstadt-Ebingen. Mana baznīca saucas Emmauskirche, nosaukta pēc vietas, uz kuru divi Jēzus draugi dodas Lieldienu dienā, viņiem pievienojas trešais, ko viņi atpazīst, laužot maizi. Cilvēkiem, kas šo baznīcu pirms 28 gadiem būvēja, bija svarīga šī sajūta, ka, lai gan neredzams, Jēzus viņus pavada, vienalga, kas atgadās.

Kad uzsāku darbu šeit, manā draudzē bija vēl viena kolēģe ar 75% darba laiku. Pēc pāris gadiem viņai bija pusslodze un kopš pagājušā gada vasaras esmu viena. Draudzes locekļu skaits aizvien vairāk samazinās (daži izstājas, bet pārsvarā demogrāfisko pārmaiņu dēļ) un tāpēc arī tiek likvidētas mācītāju vietas visā baznīcā. Un šobrīd ir arī ļoti maz teoloģijas studentu. Ja deviņdesmitajos gados baznīca nevarēja visiem teoloģijas studentiem piedāvāt mācītāja vietu, tad tagad trūkst pat studentu. Līdzīgi šobrīd ir arī ar skolotājiem, kuru pirms pāris gadiem bija par daudz, bet nu trūkst.

Mana draudze ir daļa no „lieldraudzes“. Mūsu pilsētiņā ir vēl divas luterāņu draudzes, kas kopā veido Gesamtkirchengemeinde. Un man ir vairāki kolēģi, ar kuriem labi kopā strādāju. Gadu gaitā esmu secinājusi, ka ļoti labprāt strādāju komandā ar citiem. Tā rodas labākās idejas. Ir atbalsts un iedrošinājums.

Laiku pa laikam man jautā, vai netaisos pārcelties uz kādu citu draudzi. Te ir pieņemts, ka apmēram ik pa desmit gadiem tiek mainīta draudze. To ir vieglāk izdarīt, ja nav ģimenes. Man ir divi bērni. Elizabete (11 gadi) piedzima Tbingenē un kopš divu gadu vecuma dzīvo Ebingenē. Mārtiņš (8 gadi) ir dzimis un uzaudzis šeit. Mēģinu katru gadu divas vai trīs reizes ar bērniem braukt uz Latviju. Mana mamma brauc ciemos pie mums uz Ziemassvētkiem un Lieldienām. Mans vīrs Dirk atbalsta mani draudzes darbā. Viņš ir mans privātais sekretārs, kurš labo visus manus vācu tekstus.

Kad biju Mineapolē, reiz apciemoju vienu kungu, kura vārdu vairs neatceros, bet kura jau mirusī sieva bija krājusi pūcītes. Toreiz man likās jocīgi, kā pieaudzis cilvēks var krāt pūces. Un, kā varat iedomāties, nu jau vairākus gadus pati esmu aizrāvusies ar pūcēm. Laiku pa laikam, kad skatos uz kādu skaistu pūcīti, atceros šo viesošanos Mineapolē.

Pievienotā bilde ir no draudzes svētkiem, kas tika svinēti Ebingenē 23. jūlijā par godu Reformācijas jubilejai. Svētku rīkošanā bija iesaistītas vairākas apkārtnes draudzes un es biju atbildīga par bērnu programmu. Elizabetei rokā redzamo bildi gleznoja viņa pati ar vietējā mākslinieka atbalstu.

Mani visvienkāršāk ir sasniegt pa e-pastu: ilze.druvina@elkw.de

No sirds vēlu Jums gaišu Adventa laiku, mierpilnus Ziemassvētkus un Dieva svētību un vadību Jauno gadu!

Ilze Druviņa

Bildē Ilze ar ģimeni: vīru Dirk, meitu Elizabeti un dēlu Mārtiņu.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

Vēstnieks ar kundzi ciemojās latviešu skolā

18. novembrī mūsu baznīcā un latviešu skolā ciemojās Latvijas Republikas vēstnieks ASV Andris Teikmanis ar kundzi Ingunu. Vēstnieks ar kundzi iepazīnās ar baznīcas vēsturi un tagadējo norisi, apciemoja klases un apskatīja bērnu darbus, kā arī uzrunāja skolas saimi 18. novembra svinīgā aktā.

Vai jums patīk opera kinoteātrī?

Metropolitana opera 2017./2018. gada sezonā pārraidīs sekojošās operas kinoteātros:

- 27. janvārī 11:55 TOSCA Puccini
- 10. februārī **11:00** L'ELISIR D'AMORE Donizetti
- 24. februārī **11:30** LA BOHEME Puccini
- 10. martā 11:55 SEMIRAMIDE Rossini
- 31. martā 11:55 COSSI FAN TUTTE Mozart
- 14. aprīlī **11:30** LUISA MILLER Verdi
- 28. aprīlī 11:55 CENDRILLON Massenet

Atskats uz alta un klavieru koncertu Mineapolē

Šī gada 30. septembra pēcpusdienā Mineapoles – St. Paulas evaņģēliski luteriskās latviešu draudzes baznīcā uzstājās 2016./2017. gada Knuta Lesiņa balvas laureāti Dāvis Sliecāns, altists, un Aleksandrs Kalējs, pianists.

Bijušais Latvijas Nacionālās operas dramaturgs Knuts Lesiņš visu savu trimdas laiku pavadīja Minesotā, strādājot kā mūzikas pedagogs, pianists, komponists un rakstnieks, un tamdēļ Dr. Jānis Robiņš ierosināja Latviešu organizāciju apvienībai Minesotā (LOAM) Lesiņa piemiņai izveidot Knuta Lesiņa balvu jauniem mūziķiem.

Balva ir ceļojums uz ASV, iepazīšanās ar vietējām mūzikas skolām un latviešu sabiedrību ASV, un laureātu koncerti. Balvu piešķir Starptautiskajos jauno mūziķu meistarkursos Latvijā, kas notiek katru otro gadu. Dāvja Sliecāna un Aleksandra Kalēja koncerta turneju Ziemeļamerikā rīkoja LOAM sadarbībā ar Minesotas latviešu koncertapvienību (MLKA), Latviešu kultūras biedrību TILTS un Starptautiskiem latviešu jauno mūziķu meistarkursiem (JVLMA).

Dāvis Sliecāns ir viens no daudzpusīgākajiem un talantīgākajiem Latvijas jaunās paaudzes altistiem. Kā solists viņš ir uzstājies kopā ar Jēkabpils kamerorķestri un Ventspils kamerorķestri. Kā kameramūziķis, Dāvis ir koncertējis kopā ar Elīnu Bukšu, Kristapu Bergu, Magdalēnu Geku, Minnu Pensolu, Georgiju Osokinu, Ellu Dolžikovu, Arvydas Kazlauskas u.c., spēlē stīgu kvartetā ReDo, kurš ir Arvīda Norīša Starptautiskā stīgu kvarteta konkursa laureāts.

Dāvis pašlaik studē Jāzepa Vītola Latvijas mūzikas akadēmijā pie docentes Ināras Brīnumas. Paralēli studijām viņš spēlē Valsts kamerorķestrī "Sinfonietta Rīga" un kopš 2017. gada ir Sinfonietta Rīga altu grupas koncertmeistars. Viņš ir koncertējis Kremerata Baltica, LNSO, LSO un Jēkabpils kamerorķestra sastāvos.

Pianists Aleksandrs Kalējs studē klavierspēli prof. Sergeja Osokina klasē Jāzepa Vītola Latvijas mūzikas akadēmijā un kopš 2015. gada ir Pāvula Jurjāna mūzikas skolas pedagogs. Vairāku Latvijas valsts un starptautisko konkursu laureāts, Aleksandrs ir koncertējis Austrijā, Baltijas valstīs, Islandē, Spānijā, Šveicē, Zviedrijā un vairākos starptautiskos festivālos, piemēram, Eiropas Ziemassvētki un Starptautiskais Baha kameramūzikas festivāls, Avanti!.

2017. gads Aleksandram iezīmējas ar intensīvu radošo darbību koncertos un meistarklasēs, kā arī uzvaru III starptautiskajā mūzikas konkursā Alion Baltic Tallinā, kur viņš sacentās ar pianistiem no Āzijas, Eiropas un Ziemeļamerikas. Iegūta arī iespēja koncertēt ar simfonisko orķestri 2017./18. gada sezonā. Pateicoties JVLMA mecenātes Daces Aperānes iedibinātās Ilgas Štauveres balvas saņemšanai, Aleksandrs šovasar piedalījies meistarkursos, kas pulcē profesorus un jaunus mūziķus no visām pasaules malām – Vīnes mūzikas un tēlotājmākslas universitātes rīkotajā Internationale Sommerakademie der mdw Austrijā un Astona International Summer Music Academy Šveicē.

Kalēja un Sliecāna izvēlētā programma deva iespēju baudīt mūziķu lielisko sadarbīgos kameramūzikā. Šādās programmās kādreiz var likties, ka patstāvīgs "solists" spēlē ar klavieru "pavadījumu," kas skan kā atsevišķi skaņdarbi, izpildīti tajā pašā reizē. Bija lieliski piedzīvot to, ka abi mūziķi centās saspēlēt kopā, sadarboties, lai kopā dotu dzīvību šiem skaņdarbiem.

Programma iesākās ar Karla Ditera fon Dittersdorfa *Sonāte altam un klavierēm*. Šī piecdaļīgā sonāte bija lielisks sākums koncerta programmai un ātri deva iespēju ieklausīties mūziķu briedumā. Vietām izpildījums bija karalisks, vietām jautrs, bet vienmēr ar niansēm, ko varēja saklausīt reizēm ar smalku rubāto, reizēm ar skaļuma maiņām. Tā jau pašā koncerta sākumā klausītāji varēja saklausīt, cik ļoti abi mūziķi piestrādāja, lai vienoti izpildītu savu mūzikālo vīziju.

Pēc iespaidīgā sākuma programma turpinājās ar Domeniko Skarlati *Divas sonātes klavierēm*, K. 208 un K. 113 La mažorā, un Friderika Šopēna *Divas etīdes klavierēm*, Op. 25, Nr. 11 un 12 Do minorā. Šie skaņdarbi deva lielisku iespēju Aleksandram koncertēt kā solistam. Pirmā Skarlati sonāte skanēja smalkām, samtainām skaņām, kas ļāva ausij iedziļināties skaņdarba harmonijās, bet likās, ka otrā sonāte, jautrāka, ar sajūsmu skrēja bez elpas.

Šopēna sonātes, protams, bija pilnīgi citā stilā. Šīs divas sonātes vareni parādīja Kalēja tehnisko meistarību līmenī, ko līdz šim programmā nebijām piedzīvojuši. Vienpadsmitā sonāte iesākas ar vienkāršu motīvu, padziļinās vispirms ar vienkāršākām, tad ar spilgtām, kaskādējošām harmonijām Šopēna dramatiskā stilā. Divpadsmitā sonātē Šopēns nedod ievadu, kā 11. sonātē, bet uzreiz sāk ar dramatisko, kaskādējošo stilu Do minorā, vietām mainoties uz mažoru, un arī nobeidzot Do mažorā. Kalējs šo izpildīja izcili, un publika piekrita, aplaudējot tā, ka Kalējam bija jāpaklanās divas reizes.

Sekoja Daces Aperānes *Prelūdijas altam un klavierēm* divās daļās, *Ieskaņas* un *Fantāzija*. Pirmā daļā Sliecāns un Kalējs motīvu dalīja pa kārtām, un mēs, klausītāji, varējām pārliecināties, ka Aperānes mūzikālā balss skan citādāk klavieru un alta partijās. Šeit atkal abi mūziķi lieliski sadarbojās, dodot mums īstu kamērmūziku, kas nobeidzās ar diviem minimāliem picikato alta partijā. *Fantāzija* bija lielisks alta solo. Šeit alta partija dramatiskā veidā lēkāja līkloču, ar picikato īpašās vietās. Šeit Sliecānam tiešām bija izdevība izrādīties kā solistam, un viņš to arī darīja. Viņa izpildījums bija iespaidīgs, pilns spēka un enerģijas, un tehniski izcils. Publika arī šeit pieprasīja, lai Dāvis vēlreiz nāktu uz skatuves paklanīties, un tā arī beidzās programmas pirmā daļa.

Koncerta otrā daļa sākās ar Roberta Šūmaņa *Märchenbilder*, vai *Pasaku ainas altam un klavierēm*, Op. 113. Agrāk šai pašā dienā mūziķi skaņdarbu atskaņoja bērniem latviešu skolā, un tur klausītājiem izskaidroja, kā šī mūzika attēlo dažādas pasakas. Varu teikt, ka mūzika un mūziķu izpildījums tiešām attēloja attiecīgās pasakas, gan kā Rapunzele gaida savu princi, gan arī kā apburtā princese gul, kur noteikti ieskanējās šūpuļdziesma.

Programma turpinājās ar Aivara Kalēja (Aleksandra vectēva) *Senais stāvpuļkstenis altam un klavierēm* un Leonīda Desjatņikova *Kā vecais lejerkastnieks vijolei un klavierēm*, Maksima Risanova pārlikumā altam un klavierēm. Abi skaņdarbi izpildīti bez pauzes, viens pēc otra, skaidrā kontrastā. Kalēja skaņdarbs skanēja gandrīz kā dziesma, kur šad tad ieskanējās Barbera vai Geršvina ietekme, un tad sekojošais Desjatņikova skaņdarbs likās smags un ļoti spēcīgs. Vietām likās, ka komponists ir domājis, ka altam un klavierēm reizē vajadzētu izpildīt gandrīz pilnīgi citus skaņdarbus. Desjatņikova skaņdarbā visu laiku skanēja divi motīvi – lejerkastnieka skaņas un melanoliska melodija. Abi mūziķi burvīgi saspēlēja kopā tā, ka likās, ka mūzikāli vietām bija cīņa, un vietām melanoliska sadarbošanās. Bija bauda klausīties šo skaņdarbu un izbaudīt mūziķu lielisko izpildījumu, īpaši ņemot vērā šī skaņdarba smagumu un sarežģītību.

Beidzamais koncerta skaņdarbs bija Aivara Kalēja *Laika rits ir neapturams altam un klavierēm*, Op. 92 a, Ata Stepīņa piemiņai. Pēc iepriekš atskaņotā Desjatņikova darba smaguma, Kalēja kompozīcija ar melnholisko melodiju un harmonijām bija ļoti piemērots, rūgtieni salds programmas noslēgums.

Koncertu noslēdzot, palika skaidrs iespaids, ka lai gan Dāvis Sliecāns un Aleksandrs Kalējs varētu skaitīties “jauni”, viņu mūzicēšana rāda briedumu, ko ne vienmēr atrodam mūziķos viņu vecumā. Noteikti varam no šiem jauniem mūziķiem sagaidīt varenus sasniegumus turpmāk, it īpaši, ja viņi tādā veidā turpinās savu sadarbošanos un iejūtīgo saspēli. Novēlam Dāvim un Aleksandram visu labāko nākotnes iecerēs! Benjamiņš Alļe

Gunta Šmidchena referāts par uzrakstīto grāmatu, ieskats nodaļās un vēsturē

Guntis Šmidchens ir inteligents, vienkāršs, tālredzīgs, fanātisks, ļoti zinošs un tautisks.

Guntis iesāka savu stāstījumu ar skaistu fotogrāfiju, kur fonā Brīvības piemineklis un aizmugurē saullēkts – vasaras saulgriežos – Jāņos.

Grāmata latviski “Dziesmu vara”, kaut oriģināli tā tika rakstīta angļiski “The Power Of Song”. Jā, viss tā pareizi uzbūvēts, ka saulīte pareizi lec Jāņu rītā. Patiešām tik skaisti un vienkārši, bet ļoti īpaši. Latvijas Brīvības piemineklis, tajā ir iemūžināti, iekalti dažādi tēli, arī dziedātāji. Katram ir iespēja pieminēt to, kas svarīgs.

Auseklis teica: Latvieši, dziedātāju tauta.

Vēsturisks notikums 1989. gada 23. augustā plkst. 19:00 vakarā, gandrīz divi miljoni Baltijas iedzīvotāju sastājās cilvēku ķēdē, sadodoties rokās caur visām trim Baltijas valstīm. Boriss Reznīks uzrakstīja dziesmu – neoficiālo Baltijas ceļa himnu: “Atmostas Baltija, Bunda Jau Baltija, Ärgake Baltimaad” – tā tika iedziedāta visās trīs valodās.

Brīnums, ka gandrīz divi miljoni baltiešu varēja sastāties un teikt: brīvība, laisvė, vabadus. Nebija telefonu, tomēr visi varēja satikties, savienoties.

Dziesmu vara nonāk Rīgā. Visi dzied, bet neviens tā īsti nebija pētījis, kā organizēja, kā notika, kāda tad bija šī kustība.

Nevardarbīgās politikas vēsture, brīnums, kas iegāja Baltijā, var aiziet pasaulē.

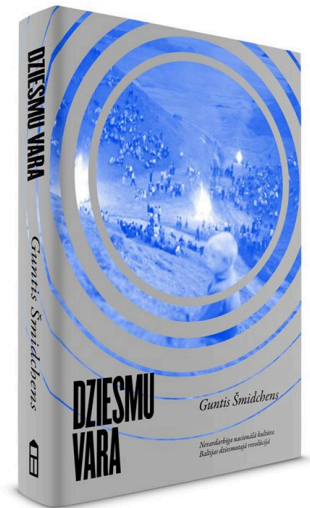
Guntis min, ka šī grāmata tika rakstīta kā enciklopēdija un angļu valodā. Likās, ka latviešiem jau nebūtu jāizskaidro dziesmu teksts. Igaunī ir īpaši, savādāki, noteiktāki, cita valoda, bet liela mīlestība uz dziesmu.

Guntis min, ka grāmatas izdevniecība nepiekrīta publicēt fotogrāfijas, bet tomēr izdevās iestarpināt vairākus uzņēmumus.

Dziesmu vēsture nesākās 18. gadā, tā sākās jau krietni pirms tam. Dziesmas dziedāja “ārpusnieki”. Pirms apmēram 250 gadiem vācu mācītājs Herberts aprakstīja un paskaidroja latviešu tautas dziesmu tekstus. Viņam tās iepatikās Jāņos.

Garlību Merķelis, savukārt, izdomāja tēlus, izejot no latviešu, lietuviešu un igauņu dziesmām.

1873. gada 26. jūnijā bija pirmie Dziesmu svētki un karogs. Karoga vidū Vaidelotis – miera nesējs. Svētkos karoga sardzē bija 12 goda viesi, sievas un vīri. Notika garas, aizrautīgas runas, svētku mielasts. Runu vīri sacentās savos prātojumos par dziesmu vārdiem, nozīmi. Bīlenšteins klāstīja savas domas par vācu muižniecības un skolu nozīmi latviešu izaugsmē, turpretī Kaudzīšu Atis skaļi iebilda, ka latviešu māmuļa ir tā, kas bērnam māca valodu, ne vācu skolas. Matīsa Kaudzītes atmiņās šīs debates bija ļoti emocionālas, rezultātā tapa Ausekļa dzejolis “Gaismas pils”, latviešu valodai, kultūrai, tautai. Jāzepa Vītola mūzika un vēsture.

Padomijas laikā mums pienācās būt kopā ar šīm domām, kaut netika atļauts par tām runāt. Sākās “Pūt, vējiņi” neoficiālās himnas dziedāšana. Reizēm varēja arī dziedāt “Gaismas pili”.

Lietuvā 1967. gadā ļaudis sanāca kopā, kurināja ugunsgrākus un dziedāja dziesmas – svinēja saulgriežus.

Padomju Latvijas dziesmu svētkos 1985. gadā iesākās revolūcija. Dziesmu svētkos pēc oficiālā nobeiguma, kopkoris sauca: “Gaismas pils” un aicināja Haraldu Medni diriģēt. Mednis nebija viesdiriģentu grupā, viņš bija tikai skatītājs.

Igaunijā 1988. gadā norisinājās baltiešu rok koncerti, daudzas no rokgrupām dziedāja patriotiskus tekstus, uzradās igauņu karogi. Latvijas rokgrupa “Pērkons” arī piedalījās, Latvijā viņiem bija aizliegts uzstāties.

Pēc igauņu teiktā sākās Dziesmotā revolūcija. Ar dziesmām var panākt revolūciju.

Lietuvā norisinājās studentu Dziesmu svētki.

Latvijā folkloras festivāls Baltika. Igaunim un leišiem karogi jau brīvi plīvoja, Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs vēl nebija atļauts, tos ienesa zem tautas tērpiem.

Folkloras kopa “Skandinieki” gājienā zem sarkanbaltsarkaniem Latvijas karogiem uzsāka dziedāt: Lai bij vārdi, kam bij vārdi. Tie bija manis paša vārdi...

Kā tad pierakstīt dziedāšanu? Guntis rakstīja desertāciju un savos meklējumos devās uz Igaunijas Dziesmu svētkiem. Koris ir harmonija. Izdevās arī pabūt, kad Lietuva bija noslēgta no ārpasaules.

1998. gadā Latvijas Dziesmu svētkos tauta vienota, visi var dziedāt no sava dziesmu kamoliņa tautas dziesmas “Ziedi, ziedi, rudzu vārpa”.

Dziesmotās revolūcijas lielākais pārbaudījums 1991. gadā Lietuvā. Padomju karavīri ieņēma televīziju, bet pie tās tos sagaidīja smaidīgi lietuvieši. Viņi dziedāja karavīru, leģionāru dziesmas. Lietuvieši ir iemācījušies, ka ar gara spēku var uzvarēt kara spēku.

Latviešu demokrātija saglabājusies jau 100 gadus. Dziesmas ir kā laika kapsulas, ko kāds ir apracis, un mēs varam tās uzrakt un katru reizi atvērt un lietot.

Godrība nodota no tēvu tēviem. 1787. gadā tika pierakstīta tautas dziesma: „Tēvu tēvi laipas meta, bērnu bērni laipotāji...”

Ir svarīgi atcerēties katru cilvēku, kas vadīja, veidoja. Jāatceras viņu darbi un vārdi.

Šī grāmata “Dziesmu vara” ir pieminēklis viņiem, ne kapa pieminēklis, bet kā brīvības pieminēklis, jo ir jāatceras un jāpiemin, jāpiemin. Laila Švalbe

Koncerts "Trio" no Latvijas

3. novembrī Mineapolē snieg lielām, retām pārslām. Stundas laikā zeme ir balta, ceļi slideni. TRIO no Latvijas ir klāt! Asnate Rancāne – grupas "Tautumeitas" dibinātāja, Zane Šmite – vokālā pedagoģe, Ivars Cinkuss – izcils kordiriģents un dziedātājs. Linu apģērbos ar vijoli (Asnate), ar tirkīzkrāsas ukuleli (Zane) un džambu rokās (Ivars) TRIO dāvina mums savu lolojumu – otro koncerttūri pa Ziemeļameriku rudenī.

Ar tautasdziesmām izstāstīt latvju likteņstāstus, karā iešanu, lepnumu par Tēvzemi un skumjas, kad bāleliņš nepārnāk mājās. Mīļu roku darinātas ir "mīkstas manas diega zeķes, cieti kara zābaciņi". Nezināju, ka arī meitas gājušas karot. "Tēvam bija pieci dēli. Neviens karā neaizgāja. Mātes meita karā jāja, Čaukstēt čaukst villainīte." Tik skaisti un sargājoši ir šie tautasdziesmas vārdi: "Saka zaldāts zaldātam, šī meitiņa jāsargā."

Novembris – veļu laiks. I. Cinkuss atgādina, cik dabīgi un ar cieņpilnu attieksmi pret miršanu izturējušies mūsu senči. Rotaļīgums un humors saklausāms, kad "visi ciema kukainīši gaida mani nomirstam".

Programmas otrā daļa sākas ar tik sparīgu kāzu danci, ka dejot vien gribējās! Skan arī krustabu dziesmas. Izmēģinājām suitu grezno burdona dziedājumu un vairāk nekā 50 klausītāju lielais mineapoliešu "koris" no diriģenta Ivara saņēma "Bravo!" saucienus.

Visu koncerta laiku man blakus dūgoja "Teiksmas" vadītāja Elga Pone. Jaunākās paaudzes klausītāji atzina, ka viņiem ļoti patikusi kopā dziedāšana – un Ivara kurpes. Skaņu operators bija mūsu pašu Dāvids Sarma. Paldies Trio par izcilo sniegumu! Latviešu karavīru piemiņai, mūsu aizgājēju piemiņai un mūsu pašu apziņai, ka esam stipra, lepna un gudra tauta.

"ŠĶIR, DIEVIŅI, MANU CEĻU,
SARGĀ MANU AUGUMIŅU."

Inta Lāčplēse

Bildē no kr.:
Ivars Cinkuss, Asnate
Rancāne, Dāvids
Sarma, Zane Šmite.
Bildi uzņēma
Ausma Ģiga.

Mārtiņdiens Mineapolē

Šī gada 11. novembrī Mineapoles/St. Paulas latviešu skolas bērni ne vien atzīmēja Lāčplēša dienu, to pieminot klasēs un piespraužot sarkan-balt-sarkano lentīti, bet arī svinot Mārtiņdienu. Bērni bija sagērbušies dažādos tradicionālajos Mārtiņdienas kostīmos. Bija sanākuši kaķi un zaķi, lāči un vilki, suņi, lapsas, stirnas un citi zvēri un tēli. Ieradusies bija arī Garā sieva, kura tiks piesolīta Kristapam Porziņģim par draudzeni, kad viņš viesosies Mineapolē janvārī, jo abi, šķiet, ir vienā augumā! Mārtiņbērni prāvā pūlī bija sapulcējušies pie ēdamzāles durvīm, kur tie, dziedot un taisot milzīgu troksni, lūdza skolas saimniekus, lai aicinot istabā, citādāk tie lielu skādi nodarīšot, ja tos iekšā nelaidīšot. Kad nu visi Mārtiņbērni bija sanākuši istabā, tie dziedāja un dejoja, un devās dažādās rotaļās, līdz beidzot tie tika aicināti pie bagātīgā mielasta galda, ko skolas bērnu vecāki bija sagādājuši visiem Mārtiņbērniem un svētku ciemiņiem. Svētku laikā bija arī izliktas izstādei bērnu sagatavotās dārzeņu un augļu kompozīcijas. Bija apskatāmi dažādi no dārzeņiem un augļiem veidoti dzīvnieki, kā pūce, pele, tārpiņš, kā arī citi interesanti tēli un veidojumi. Izstādes laikā arī norisinājās konkurss par radošākajiem un interesantākajiem veidojumiem un kompozīcijām, kur pirmo piecu vietu ieguvēji tika apbalvoti ar patīkamām dāvaniņām. Netradicionāli ierastajiem Mārtiņiem, svētku izskaņā tika dziedāta karaoke, dažas īpaši izmeklētas latviešu dziesmas. Šī svētku daļa bija veltīta ilggadējai latviešu skolas skolotājai Intai Lāčplēsei, kura, uz mums nezināmu laiku, dodas uz Eiropu. Latviešu skola pateicās par Intas veltīto darbu un laiku, mācot ne vien latviešu valodu un literatūru, bet arī Tēvzemes mācību, rokdarbus un citas zinības, saistītas ar latviešu tradīcijām un kultūru. Baznīcas koris arī pateicās Intai par piedalīšanos korī un novēlēja labu ceļa vēju jaunajos dzīves piedzīvojumos. Latviešu skolai un arī visai Mineapoles un Svētās Paulas latviešu sabiedrībai būs mazliet skumīgi bez tik dzīvespriecīgās un līksmās Intas, bet mēs visi no sirds viņai novēlam veiksmi un visu to labāko turpmākajos dzīves piedzīvojumos tur – viņpus okeānam! Inta, veiksmīgu Tev ceļa vēju, un lai izdodas visas ieceres, kā arī gaidīsim Tevi drīz ciemos!!! Kristīne Girbe

Bildē pa kr. no kr.:
meitene Daina un zēns
Silvis (Dainis un Silvija
Birmaņi).

Bildē pa labi Roberts
Demandts aitiņas tēlā.

18. novembra svinības un balle Dvīņu pilsētās

Šogad jau mēnesi pirms 18. novembra Minesotas latvieši saņēma aicinājumu no Latviešu organizāciju apvienības Minesotā (LOAM) ievadīt Latvijas simtgadi ar balli 18. novembra sarīkojumā. Goda viesi/runātāji: Andris Teikmanis, Latvijas vēstnieks ASV un Ilze Garoza, bijusī Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) ģenerālsekretāre. Aicināti arī Minesotas pavalsts gubernātors un citi vietējie politiķi. Programmā piedalīsies Mineapoles – St. Paulas draudzes un latviešu skolas kori.

Aicinājumā norādīta vakara kārtība: 17:00 sadraudzība, 18:00 apsveikumi un vakariņas, 20:00 balle, kur līdz pusnaktij spēlēs mūzikas grupa no Čikāgas. Sarīkojuma vieta – “Town and Country Club of St. Paul”, viens no vecākiem un greznākiem klubiem Dvīņu pilsētās Misisipī upes ziemeļu krastā, no kā paveras lielisks skats uz Mineapoles pilsētu. Aicinājumā uzsvērts, ka sarīkojumam jāpiesakās līdz 1. novembrim. Dienas virzās uz priekšu, bet pieteikšanās paziņojumu ienāk maz. Rīcības komiteja gan apņēmīgi strādā, bet arī baidās, ka sarīkojumam nebūs daudz atbalstītāju. Pirmais novembris jau klāt, bet ballei pieteikto kopskaits diezgan trūcīgs. Draudzes mācītājs pat no kanceles aicina uz lielāku tautiešu atsaucību. Dzird cilvēkus sarunājamies: “Vai tad tu uz 18. aktu nenāksi? – Nu laikam jau būs jāiet: dziedās koris, un mazie ar’, būšot Latvijas vēstnieks un Ilze Garoza arī, nu viņa jau šeit beidza universitāti. – Jā, viņa ir mūsu pašu cilvēks. – Gribas dzirdēt, ko viņa teiks. Saki saviem bērniem, lai nu nāk gan!” ... Sarunas turpinās baznīcā, mājās, latviešu skolā un citos sarīkojumos, un notiek brīnums – gan jau nedēļu pēc 1. datuma, mācītājs ziņo, ka pieteikušies vairāk nekā 300 sarīkojuma dalībnieku. Un tad rodas citas problēmas: “Ko, tik daudz? Tad jau viss būs pilns ar galdiem un mēs nevarēsim iet polonēzi!” Pieteikšanās paziņojumi turpina pienākt. Pienāk arī svinīgā 18. novembra diena.

Pulcēšanās un sadraudzība sākas 17:00, bet labi tērptie viesi sāk ierasties jau stipri laicīgi. Ar smaidu viņus sagaida rīcības komitejas laipnās dāmas. Svētku noskaņa veidojās jau no pirmā brīža: ēdamzālē galdi dekorēti ziediem, pāri Misisipi skaisti mirdz apgaismotās Mineapoles pilsētas panorāma, kas ne vienam vien no viesiem ir viņa dzimtā pilsēta.

Kā paredzēts programmā, tikai pāris minūtes pēc sešiem LOAM vicepriekšsēdis Ansis Vīksniņš uzrunā klātesošos un ievada Latvijas valsts simtgadi. Tad klavieru un trompetes pavadījumā vareni dziedam ASV himnu. Seko Latvijas valsts prezidenta Raimonda Vējoņa video uzruna un apsveikums Valsts svētkos visiem latviešiem ārpus Latvijas. Ar pilnu krūti dziedam Latvijas valsts himnu, skan labi.

Latvijas vēstnieks ASV, viņa ekselence Andris Teikmanis sveic mūs 99. valsts gadadienā, parotaļājoties ar domu, ka 99 ir labs skaitlis, bet nākošā gada – 100 – būs cienījamāks. Vēstnieks atzīmē Latvijas valsts panākumus un uzplaukumu valsts saimniecībā, pateicas par Amerikas latviešu atbalstu Latvijai, īpaši politiskā sfērā, un atgādina mums neaizmirst piedalīties Latvijas valsts vēlēšanās 2018. gada 8. oktobrī.

Kopā ar kundzi viņš šorīt ciemojies mūsu latviešu skolā un ar lielu prieku vērojis skolēnu nodarbības, par ko viņš izsakas ļoti atzinīgi.

Pēc vēstnieka mūs uzrunā bijusī PBLA ģenerālsekretāre Ilze Garoza:

“Jūsu ekselence! Dārgie Latvijas valstssvētku viesi, draugi, tautieši!

Jūtos patiesi pagodināta un dziļi aizkustināta par iespēju šovakar pēc vairāku gadu prombūtnes atgriezties jūsu pulkā, jo īpaši satikt daudzus mīļus cilvēkus, kā arī iepazīt jaunas sejas. Mani uzrunāja teikt apsveikumu Latvijas valsts svētkos Dvīņu pilsētās šī gada sākumā, kad vēl pildīju PBLA ģenerālsēdētāres pienākumus. Bet ņemot vērā starplaikā notikušās pārmaiņas manā profesionālā dzīvē, šodien jūs uzrunāšu vienkārši kā brīva latviete, jo par brīvību un par latviešiem savā apsveikumā vēlos runāt!

Brīvība latviešiem netika uzdāvināta. Par Latvijas brīvību notika kaujas kā Latvijas pilsētu ielās un tīreļos, tā diplomātiskās aprindās. Par Latviju lieti gan sviedri, gan asinis. Par Latviju ir cīnījušies kā mūsu vectēvi, tā tēvi, un dažās situācijās – jūs paši, šeit šodien klātesošie. Atzīmējot Latvijas neatkarības proklamēšanas 99. gadadienu, mēs pieminām visus tos, kas pielikuši roku Latvijas valsts tapšanā, neatkarības atgūšanā un tās tālākā celšanā un sargāšanā. Kā to mēdz teikt PBLA priekšsēdis Jānis Kukainis: “Dievs mums devis tikai vienu Latviju un kopā strādājot mums tā ir jānosargā!”

Dzīvojot Amerikā, katram ir dota brīvība izvēlēties, vai būt amerikānim un pilnībā iekļauties Amerikas sociālā šķidrautā, vai tomēr saglabāt savas saknes un savus senčus, kas bagātina mūs katru atsevišķi; cik lielā mērā turpināt kopt savu latvisko identitāti. Katrs ir brīvs izvēlēties, cik daudz vai maz piedalīties latviešu sabiedriskā dzīvē un kā veidot savas attiecības ar Latviju.

Dārgie, vecāki un vecvecāki, bērni un jaunieši! Vēlos paust viedokli, ka par latvieti nepiedzimst, bet par latvieti kļūst. Par latvieti kļūst, apgūstot un kopjot latviešu valodu, kultūras mantojumu un tradīcijas, izzinot latviešu tautas vēsturi un, galvenais, jūtot piederību latviešu tautai. Savu latvietību iespējams nostiprināt caur sabiedrisku un pilsonisku līdzdalību un rūpēm par savu tēvu zemi.

Latvija ir tik liela, cik lieli ir mūsu sapņi un mūsu ticība tai. Latvija ir tik spēcīga, cik spēcīga ir mūsu valstsgriba. Latvija ir tik stipra, cik liels ir mūsu kopējais spēks. Tādēļ es aicinu sapņot un ticēt, būt piederīgiem, iederīgiem un noderīgiem Latvijas tālākās attīstības ceļā! Es aicinu jūs apzināties sevi kā daļu no latviešu tautas un Latvijas valsts! Aicinu jūs būt Latvijas patriotiem un Latvijas vārda nesējiem pasaulē!

Tuvojoties Latvijas valsts simtgadei, es aicinu jūs turpināt būt latviešiem sirdī un darbos, un palīdzēt saviem bērniem un mazbērniem kļūt par latviešiem, kas ir lepni uz savu garīgo un kultūras mantojumu, un ar kuriem leposies arī Latvijas valsts!

Visbeidzot vēlos nodot apsveikumu no Amerikas latviešu apvienības (ALA), kas vieno un pārstāv latviešus visā Amerikā, veicot ļoti nozīmīgu darbu latviskās izglītības un kultūras laukā, kā arī stiprinot saites ar Latviju un aizstāvēt Latvijas intereses Amerikā! ALA tiešā veidā atbalsta un veicina Latvijas valsts simtgades atzīmēšanu ASV, tajā skaitā šī vakara pasākuma norisi Dvīņu pilsētās!

Apsveicu visus Latvijas neatkarības 99. gadadienā! Priecīgus mums visiem svētkus un saules mūžu Latvijai!”

Seko atzinības rakstu pasniegšana. ALA valdes locekle Kristīne Ģiga Bauere paziņo, ka gadskārtējā PBLA balva ir piešķirta arhitektam Gunāram Birkertam. Lokālie atzinības raksti trim čakliem Mineapolē latviešiem par nopelniem mūsu sabiedrības celšanā un popularizēšanā, tie ir Irēne Rudzīte, Aija Vijuma un Dr. Visvaldis Nagobads. Kājās piecēlušies, mēs godinām rakstu saņēmējus ar aplausiem un atkal ar pilnu krūti spēcīgi dziedam – Nevis slinkojot un pūstot.

Vēl viens video apsveikums no Minesotas pavalsts ASV senatores Eimijas Klobučāres (Amy Klobuchar), viņa šovasar Senāta uzdevumā viesojusies Latvijā, esot brīnišķīgi uzņemta, redzējusi skaistos skatus no pilsētām un laukiem. Novērtē latviešu tautas sīkstumu gadsimtu garumā un sirsnīgi sveic mūs mūsu valsts svētkos.

Tad draudzes koris un latviešu skolas skolēni diriģentes Gunas Kalmītes Skujiņas vadībā iznāk zāles priekšplānā un dzied – Saule, Pērkons, Daugava. Šo skaisto dziesmu daudz esam dzirdējuši, bet šodien kopā ar jaunajām balsīm un izjusto diriģentes vadību dziesma iegūst jaunu dimensiju emociju pasaulē un nevienam vien klausītājam acis pildās ar asarām. Vienkārši skaisti.

Galda lūgšanu saka Mineapoles – St. Paulas latviešu draudzes mācītājs Dāgs Demandts un, tā kā šovakar runājam divās valodās, nobeidz to ar vārdiem “Father, we ask, bless this evening, this meal and fellowship we will share... and let us not party too hard as we are all invited to church tomorrow at 10 am. Amen.” Ievadot Latvijas simtgadi, paceļam šampanieša glāzi mūsu tēvzemei. Seko garšīgas vakariņas un balle pie teicamas, ritmiskas un ausij patīkamas deju mūzikas. Spēlē Čikāgas mūzikas grupa Adam Zahl. Vakara gaisotne ir radījusi klātesošos lielu pacilātību, svētku prieku un svinību cieņu. Gādīgā rīcības komiteja ir sarūpējusi nelielu tautas dziesmu grāmatiņu, no kā starpbrīžos, kad orķestris pauzē, izdziedam visas dziesmas. Jā, latvieši ir dziedātāju tauta! Šai vakarā mēs pulcējamies 338 galviņas, un tiešām – polonēzei nepietika vietas!

Grūti būs atrast pareizos vārdus, lai piemēroti izteiktu pateicību svētku rīcības komitejai. Viņi visi pašreizējā ziedojumā šim darbam neskaitāmas stundas, kopīgi plānojot, sarakstoties, sazvanoties, un tad atsevišķi veicot katrs sev uzticētos uzdevumus. Paldies Baibai Olingerei, Ansim Vīksniņam, Mārai Pelēcei, Ingridai Erdmanei, Lailai Švalbei, Indrai Halvorsonei, Maijai Zaeskaī, māc. Dāgam! Lieliski darba rūķi, kas mācīja un vadāja bērnus, apzvanīja vecākus, apzināja un uzrunāja ierūsējušos latviešus mosties un sākt gatavoties Latvijas simtgadei. Paldies, paldies, paldies! Laimonis Sproģis

No kr.: LOAM vicepriekšsēdis Ansis Vīksniņš ar kundzi Ann un meitu Kristu, vēstnieka kundze Inguna Peniķe un vēstnieks Andris Teikmanis.

No kr.: LOAM vicepriekšsēdis Ansis Vīksniņš, 3 ALAs Atzinības rakstu saņēmēji: Dr. Visvaldis Nagobads, Irēne Rudzītis, Aija Vijums, ALAs valdes locekle Kristīne Ģiga Bauer un Ilze Garoza.

No kr.: Latvijas valsts simtgades rīcības komitejas priekšniece Baiba Olingere ar vīru Glad.

No kr.: Vivita ar māmiņu Ainu Rozenbergu.
Visas bildes uzņēma Javier Cedillo.

Latvija 100
ES ESMU LATVIJA

Kā tev patika lielā balle?

Latvijas valsts 99. gadadienas svinības 18. novembrī Town and Country Club of St. Paul
Simgadi ievadot

Man patika redzēt tik daudzus latviešus visus kopā.

Kristīne Duņēna Mertz

Man patika uzkodas (appetizers).

Anda Campion

Programma bija iespaidīga un deva
labu ieskaņu Latvijas simtgadei.

Ineša Ogrīņa māsa Ieva no Mičigānas

Balle bija izdevusies, jo bija lieliska atmosfēra,
draudzīgi ļaudis un sajūta gluži kā Latvijā.

Artūrs Plots

It was fun to see and be a part of this special Latvian
celebration. We got to meet Latvian Americans and
learn a whole lot about the Latvian culture.

McKinzija Plota

Man garšoja ēdiens.

Silvija Birmane (9 gadi)

Programma bija ļoti labi organizēta.
Vēstnieka runa bija iespaidīga.

Līga Lāce no Des Moines

Ballē bija ļoti laba, pozitīva atmosfēra. Bija jauki
redzēt cilvēkus, kurus parasti neredz. Visas
paaudzes kopā – tas bija jauki!

Eva Tone

Man patika dziedāt un staigāt apkārt ar manām draudzenēm.

Zaiga Herona (9 gadi)

I liked the elegance of the event and the ending
of the prayer. ☺

Bryan Kelly

Pacilāts garastāvoklis, cilvēki posušies
kā uz kāzām.

Sarma Straumane

Man patika svinību vieta (venue).

Viktors Konters

Bija ļoti jauki visus redzēt svinīgi apģērbusos. Visi
bija pacentušies un sapucējušies šim pasākumam.

Santa Kalnīte

Man patika mūzika un ēdiens.

Gunda Luss

Ļoti labi organizēts pasākums. Biju patīkami
pārsteigta par virtuves apkalpi, cik tā bija uzmanīga.

Ļoti labs ēdiens.

Aija Vikmane

Man bija sajūta, ka ballē un vēl pāris dienas
pēc balles visi bijām tuvāk viens otram.

Edija Banka-Demandta

Biju priecīgs un patīkami pārsteigts, kā
Vīksniņa kungs visu vadīja.

Visvaldis Nagobads

Man ļoti patika mūzikas grupa, bet
vislabāk bija dejošana.

Anna Donatelle (11 gadi)

Man patika zāle un skats uz Mineapoli.

Elīse Ozola (10 gadi)

Man patika, ka atkal varēja padejot. Patika mūzika.

Kristīne Kontere

Man ļoti patika dziedāt ballē.

Anna Ivaskeviča (5 gadi)

Mani iepriecināja tas, ka Tālis (dēls) ar prieku praktizēja valša
soļus, ko bija iemācījies latviešu skolā. Šis pasākums bērniem
deva labu iespēju to darīt. Man bija sirdsprieks dejojot valsi ar savu
dēlu.

Kira Birmane

Palīdziet celt latviešu bagātīgo kultūru un panākumus gaismā !

Kļūsti par Simtgadniek', atbalstot Dvīņu pilsētu Latvijas Simtgades sarīkojumus, izstādes un saviesīgos pasākumus 2018. gadā!

Piedāvājam vairākas atbalsta pakāpes. Visi ziedotāji saņems *Simtnieka* (Minesotas īpašo LV100) žetonu. Ziedotājus \$500+ pakāpē aicinās uz labvēļu vakariņām Simtgades noslēgumā.

Ir iespējams arī iekļūt Simtgadnieku rindās ar *Mississippi-Daugavas* pakāpi - ziedojot 10 vai vairākas stundas Simtgades darbībai.
Atbalstiet Simtgades sarīkojumus Minesotā
ar savu laiku vai līdzekļiem!

Interese/Jautājumi? Lūdzu rakstiet: celebratelatvia@gmail.com

Sīkākai informācijai un, sākot ar decembri, lai samaksātu elektroniski, apciemojiet vietni: celebratelatvia.com

Atbalstu pakāpes:

\$100 – Mississippi – Daugava

\$250 – Paul Bunyon – Lielais Kristaps

\$500 – Eagle Mountain – Gaiziņš

\$1000 – Mary Tyler Moore – Aspazija

* LOAM ir 501c3 bezpeļņas organizācija attiecībā uz ziedojumiem.

Čekus var rakstīt LOAM un sūtīt:
LOAM (Centennial)
3152 17th Ave. S.
Minneapolis, MN 55407

Support *Celebrate Latvia* in the Twin Cities this next year!

Become a *Centennialist* by supporting our local Centennial events highlighting Latvia's rich culture, traditions, and achievements!

Choose from various sponsorship levels. Every sponsor will receive a *Minnesota LV100* pin. Those donating \$500 or more will be invited to a special evening and dinner at the conclusion of the Centennial year festivities.

You can also become a Centennialist at the *Daugava-Mississippi* level by volunteering 10 hours or more for Centennial celebration activities. We would love to have more hands on deck!

Interested/Questions? Please write: celebratelatvia@gmail.com

Starting this December find more information and donate online by visiting celebratelatvia.com

Sponsor levels:

\$100 – Mississippi – Daugava

\$250 – Paul Bunyon – Lielais Kristaps

\$500 – Eagle Mountain – Gaiziņš

\$1000 – Mary Tyler Moore – Aspazija

* LOAM is a registered 501c3 non-profit for purposes of donations.

Checks may be made out to LOAM and sent to:
LOAM (Centennial)
3152 17th Ave. S.
Minneapolis, MN 55407

Ir laba sajūta, ja kaut kas labi izdevies!

Ap simt tautiešu no Vašingtonas DC apkārtnes 21. oktobrī pulcējās “atsvētkos”, ko bija sarīkojusi veiksmīgā Baltimoras Dziesmu un deju svētku rīcības komiteja – galvenokārt, lai teiktu paldies saviem daudziem palīgiem un atbalstītājiem, kā arī dalītos atmiņās par jūlijā notikušajiem svētkiem. Latviešu sabiedriskā centra sarīkojumu zālē pie vīna glāzes un citiem atspirdzinājumiem klātesošie noklausījās svētku rīcības komitejas locekļu un vietējās sabiedrības vadītāju uzrunas. Sarīkojuma pacilātību vairoja arī starp pateicībām, cildinājumiem un atmiņām kopīgi dziedātās dziesmas Aivara Osvalda klavieru pavadījumā.

Dziesmu svētku rīcības komitejas priekšsēde Marisa Gudrā pateicās Vašingtonas latviešu sabiedrībai – vietējām latviešu organizācijām, Latvijas vēstniecībai un citiem labvēļiem, kas ar līdzekļiem, ar padomu un uzmundrinājumu bija atbalstījuši lielo pasākumu. Pateikdamās arī saviem komitejas locekļiem, viņa teica: “Jūs man uzticējāties, kad dzirdējāt par šo trako ideju, un piekritāt manā vadībā solot pretī nezināmajam.” Lielu paldies Marisa veltīja arī svētku apmeklētājiem – latviešu sabiedrībai Vašingtonā un citur, kas jau no pirmā brīža saprata, ka šos svētkus nedrīkst laist garām. Aplausus izraisīja viņas paziņojums, ka finansiālā ziņā svētki devuši atlikumu – pat lielāku nekā rīkotāji bija paredzējuši. Tas lielā mērā kasieŗa Jura Mohseni nopelnis, rūpīgi izplānojot svētku budžetu. Komiteja nolēmusi ar šo atlikumu mēģināt veidot ilgtermiņa fondu turpmākiem svētkiem.

Atzinīgus vārdus rīkotājiem teica Latvijas vēstnieks ASV Andris Teikmanis, kas ar kundzi Ingunu bieži viesojas Vašingtonas latviešu sarīkojumos. Viņš Baltimoras svētkus raksturoja kā lielu un vienojošu notikumu, ko rīkojuši jauni, enerģiski cilvēki, un kas atbalsojies arī Latvijā. Viņš novēlēja, lai svētku reizē dibinātais Vašingtonas koris neapklust un turpina skanēt. Rīkotājus slavēja arī ALAs (Amerikas latviešu apvienības) valdes priekšsēdis Pēteris Blumbergs, teikdams, ka visa Amerikas latviešu sabiedrība var būt lepna par izcili sarīkotajiem svētkiem. Ar ierasto humoru viņš piezīmēja: “Arī Rīgā par to runā. Tagad visi pazīst Baltimoru.” Ārpus kulturālajiem sarīkojumiem viņam patikušas svētku blakus nodarbības – priecīgā gaisotnē viesnīcas Renaissance 5. stāvā, kur darbojās tirdziņš, “brīvā skatuve” un risinājās vispār saviesīga dzīve. To, pa gaitenīiem skraidīdami, baudījuši arī bērni, kam Dziesmu svētki paliks prātā kā jauka latviska burzīšanās.

Komitejas vecākais loceklis Aivars Osvalds, kas svētkos rūpējās par izklaidējošām vakaru programmām un arī par sponsoru piesaistīšanu, stāstīja, ka, pirms viņš ticis uzaicināts komitejā, jaunie entuziasti jau bija daudz ko paveikuši un izpētījuši. Taču komiteja sākusi reāli aptvert pasākuma nopietnību, kad savu līdzdalību pieteikuši tautas deju ansambļi no Latvijas. Aivars cildināja daudzus sponsorus – organizācijas un atsevišķus ziedotājus, kuri sapratuši šo svētku vajadzību un nozīmību. Būdams dedzīgs koris, viņš arī īpaši pateicās Richardam Skultem, kas uzņēmās vadīt Vašingtonas latviešu kori, un, kā teica Aivars, “izvilka to labāko no mums”. Aivars bija sagādājis foto un video ierakstus no svētkiem, ko klātesošie varēja noskatīties lielā ekrānā. Skanēja kopkoris un vizēja dejojāju tautastērpi, bagātinot svētku atceres sarīkojuma noskaņu.

Aija Moellere Dziesmu svētkos organizēja brīvprātīgos talciniekus. Būdama “jaunās emigrācijas” tautiete, viņa pirms tam Vašingtonas latviešu sabiedrībā nebija nākusi. Bet, aicināta piedalīties, viņa drīz vien iejutusies komitejas darbā. Par savu pieredzi svētku rīkošanā viņa pirms svētkiem stāstījusi Latvijas radio sniegtā intervijā: “Ir jauki visur dzirdēt latviešu valodu un mūziku, sadarboties ar latviešiem no visām malām un ar dažādu nodarbošanos vai lomām. Tai pat laika visi jūtamies kaut kā

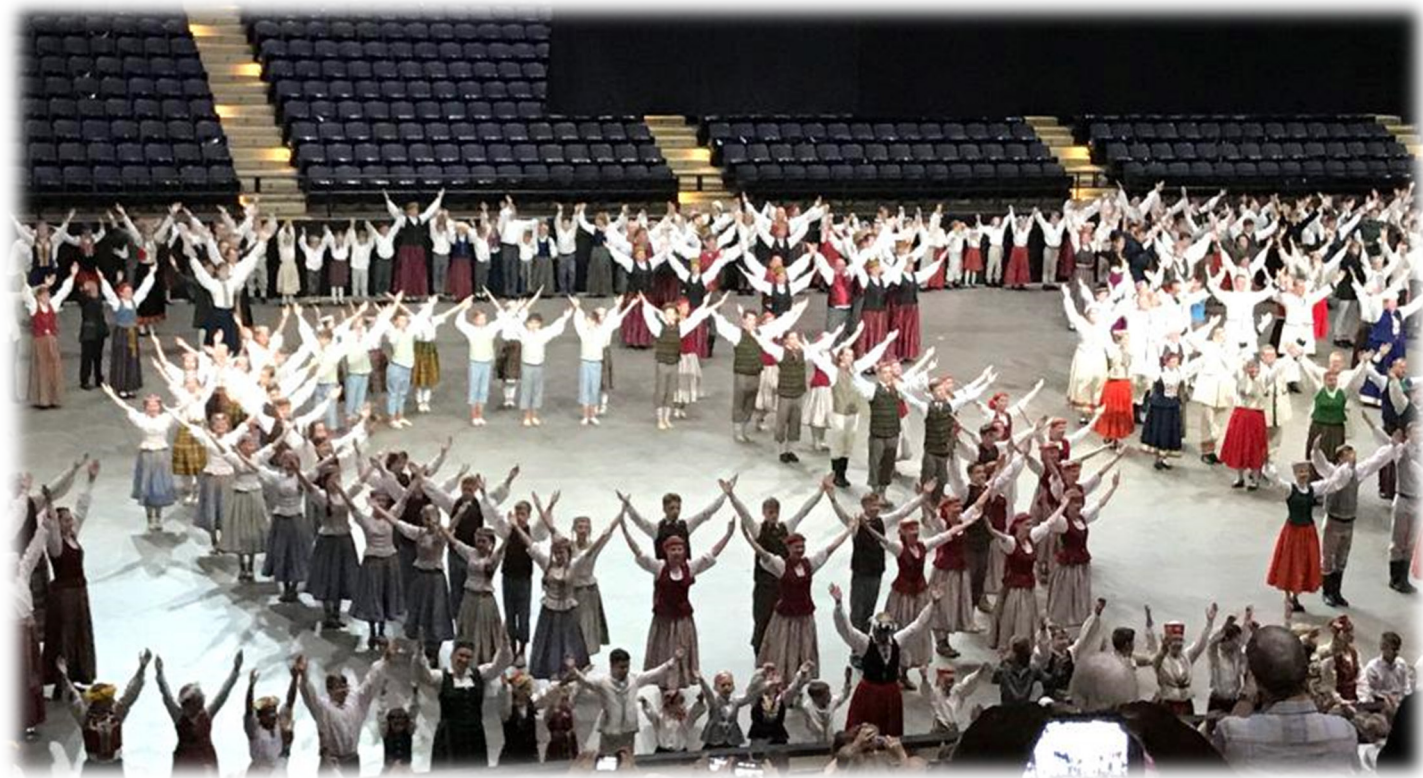
vienlīdzīgi vai pat vienādi, savējie un savstarpēji sasaistīti. Vislabākais veids, kā iepazīties un sadraudzēties, ir iesaistīties,” citējot daļu no savas intervijas, teica Aija.

Rīkotājus ar pateicību cildināja arī Vašingtonas latviešu luteriskās draudzes mācītāja, prāveste Anita Vārsberga-Pāža: “Jūs mums uzbūrāt paralēlu universu. Bijām aizmirsuši, ka atrodamies tikai stundas brauciena attālumā no mājām. Likās, ka esam nonākuši tālā, brīnišķīgā vietā, kur varējām spilgtāk apzināties, ka esam latvieši.”

Latviešu organizāciju Vašingtonā (LOV) priekšniece Anita Juberte, pateikdamās rīcības komitejai par skaistajiem svētkiem, komitejas 10 locekļiem novēlēja, lai arī viņu turpmāko darbošanos latviešu sabiedrībā iedvesmo viņu izraudzītais svētku simbols “Austras koks” – latviskās pagātnes un nākotnes vienotājs, visa skaistā un vērtīgā glabātājs. Kā pateicību no LOV viņa katram dāvināja sudrabā kaltu, rotkaļa Andra Rūtiņa darinātu “Austras koka” rotu, dāmām ķēdītē piekaŗamu, kungiem – pie svārku atloka piesprauŗamu.

Sarīkojums, kurā rosījās galvenokārt jaunākās un vidējās latviešu paaudzes, izskanēja gaiŗos un cerīgos toņos. Ir laba sajūta, ja kas labi izdevies! Pacilāto noskaņojumu vairoja arī rīkotāju muzikālais ansamblis vokāli daiŗskanīgās Ivetas Gravas vadībā. Sparīgi skanēja ansambļa dziedātā kupleja “hei laiŗ” melodijā, ar kāda man labi pazīstama Dziesmu svētku apmeklētāja vārdiem, no kuriem ņeit citēju tikai daŗus: “Superīgi bij ņie svētki. / Tautai atjaunojās spēki. / Varam lepoties cits citam. / Bankrotā mēs neiekritām!”

Vilis Baumanis

Redakcijas piezīme par Marlēnu Ramani:

Marlēna vairākus gadus dzīvoja Mineapolē (Eden Prairie) un apmeklēja Mineapoles – St. Paulas latviešu skolu. Marlēnas māmiņa Laura Ramane, dzimusi Vanaga, bija Minesotas Latvijas goda konsula. Latvijas Ārlietu ministrija administrē goda konsulu darbību atsevišķās valstīs, kur atrodas Latvijas vēstniecība, un dažās to valstu pavalstīs.

Mana vasara Latvijā

Raksts no Laika avīzes 2017. gada 4. – 10. novembris

Pavasara sākumā es pētīju Facebook un ieraudzīju sludinājumu Latviešu Medicīnas fonda stipendijai. Es zināju, ka man gribas studēt medicīnu, bet nebiju droša, vai man nepietrūkst pieredzes, lai strādātu kādā amatā medicīnas nozarē. Es nupat absolvēju vidusskolu un rudenī tikai sākšu bakalaura studijas molekulārā bioloģijā un bioķīmijā. Sākumā mans plāns bija pa vasaru pastrādāt Garezera latviešu nometnē, jo es absolvēju Garezera vasaras vidusskolu iepriekšējā vasarā. Tomēr es pieteicos šai stipendijai, jo aptvēru, ka pastrādāt Latvijā P. Stradiņa slimnīcā būtu daudz vērtīgāks piedzīvojums. Turklāt šī būtu brīnišķīga iespēja iegūt klīnisko pieredzi un redzēt, vai man patiktu strādāt klīniskā vidē nākotnē. Man ļoti interesē anesteziologa darbs un varu teikt, ka tas rosināja manas vēlmes kļūt par ārstu nākotnē.

Es strādāju pie profesora Daiņa Krieviņa un dakteres Santas Daukstes asinsvadu ķirurģijas nodaļā. Tur es palīdzēju Bayer klīniskā pētījumā: mērīju asinsspiedienus pacientiem un ievadīju datus datorā. Pētījuma mērķis bija saprast, vai cita Riveroxibana deva pēc asinsvada revaskularizācijas operācijas palīdzētu pacienta asinsspiedienam. Vairums pacientu bija vecāki par 65 gadiem, jo veciem ļaudīm ir lielāka iespēja asinsvadam kājās aizvērties, jo asinsvadi ir novecojuši un/vai kļuvuši vājāki no smēķēšanas. Es mērīju potītes brachiālo indeksu (ABI jeb ankle brachial index) un spiedienu abās rokās. Bija ļoti interesanti analizēt, kā atšķiras spiediens kājai, kurai bijusi revaskularizācijas operācija, un otrai kājai, kas nav operēta. Man ļoti patika šī pieredze, jo es jutu, ka man ir ļoti svarīgs darbs un es varu patiešām trenēties un mācīties no īstās dzīves. Es ieguvu zināšanas slimnīcas uzņemšanā un klīnisko pētījumu izpildīšanā. Šīs zināšanas ir svarīgas jebkurā medicīnas amatā, jo ārstam jāzina, kā pieklājīgi un pareizi ieklausīties un runāt ar pacientiem, kā arī jāsaprot, kā veikt klīniskos pētījumus, tāpēc ka visus modernos medikamentus ir kārtīgi jāizpēta pirms publiskas lietošanas. Šīs zināšanas ir ļoti grūti iegūt skolā, jo skolēni parasti nepiedalās šādās praksēs.

Vēl cita lieta, ko nevarētu iegūt skolā, ir pieredze operācijās. Profesors Krieviņš un Dr. Daukste bija ļoti atsaucīgi, kad izteicu savu vēlēšanos būt klāt un vērot operācijas un paēnot anesteziologus prakses darba laikā. Tā es vairākas dienas varēju novērot ļoti interesantas operācijas, piemēram, sirds operācijas, kā arī revaskularizācijas operācijas. Tās bija ļoti iespaidīgas un nostiprināja manus priekšstatus par anesteziologu darbu. Anesteziologiem ir ļoti svarīgs darbs operācijas laikā – nodrošināt pacienta drošību. Tieši sirds operācijās tas ir ļoti svarīgi un prasa lielu meistarību šajā amatā. Šis piedzīvojums nāca kā liels pārsteigums, jo es nedomāju, ka man būs iespēja vērot operācijas. Bija liels prieks, ka man uzticējās un es varēju mācīties no anesteziologiem un ķirurgiem. Operācijas laikā anesteziologi man stāstīja, ko tieši viņi dara un kāpēc. Anesteziologs man izstāstīja, kā iemidzina pacientu ar gāzi un medikamentiem un kā jāventilē pacients pirms elpošana pāriet uz automātisko intubāciju. Operācijas laikā mēs saņēmām asins analīzes, un ik pa laikam bija jāpielāgo medikamenti, lai vielas un molekulas asinīs būtu stabilā stāvoklī. Es jutu, ka esmu daudz iemācījies, jo Amerikā nav iespējas manā vecumā un pieredzes līmenī piedalīties šādos ķirurģiskos

darbos un tik personīgi dakteriem uzdot specifiskus jautājumus un mācīties no viņiem. Man tās bija spīlgtākās atmiņas prakses darbā, jo es tik daudz jaunu un interesantu zināšanu ieguvu.

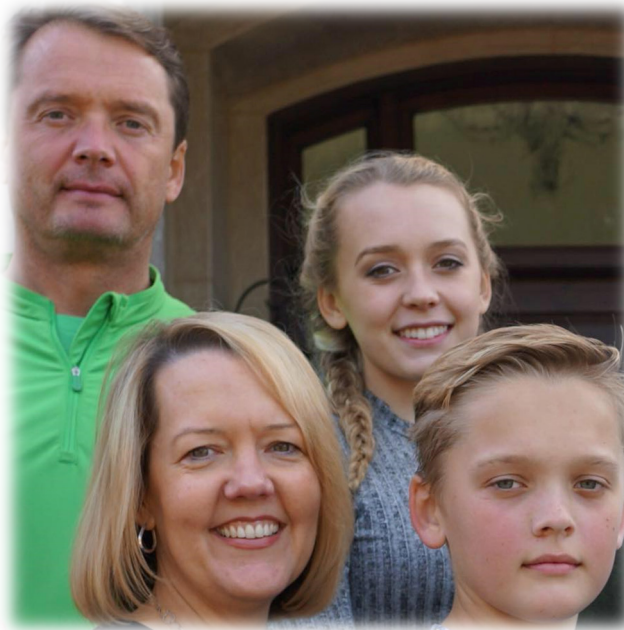
Vēl viena lieta, ko padarīju praksē, bija klīnisko rakstu tulkošana no latviešu uz angļu valodu. Process bija ļoti informatīvs, jo es biju pirmā, neskaitot autorus, kura izlasīja šos rakstus, un daudz no tiem uzzināju. Tie bija Latvijas visjaunākie medicīnas publicējumi, un man bija iespēja piedalīties to veidošanā. Pirmais raksts, ko palīdzēju pārtulkot, bija par mehānisko trombektomijas lietošanu pacientiem ar cerebrālo infarkciju aizmugures cirkulācijas zonā un arteriālās oklūzijās. Otrs raksts, ko pārtulkoju, bija par tomogrāfisko aneirismu ārstēšanu. Abus rakstus publicēja ļoti pazīstami un labi Latvijas ārsti, ieskaitot profesoru Daini Krieviņu. Es ļoti novērtēju šo iespēju palīdzēt ar šiem rakstiem un no tik labiem ārstiem mācīties. Tulkošana arī man deva pieredzi ar zinātniskiem rakstiem. Sākumā man šis process bija nepazīstams, bet, strādājot ar šiem rakstu darbiem, es iemācījos, kā top zinātniskie raksti.

Kopumā šajā prakses darbā es saskāros ar vairākām medicīnas nozarēm, par ko esmu ļoti pateicīga un laimīga. Zināju, ka Latvijā varēšu iegūt lielāku pieredzi nekā Amerikā, jo te ir citi likumi par praktikantiem un ko viņi drīkst un nedrīkst, taču negaidīju tik svarīgu un interesantu darbu kā vasaras praksi. Šī pieredze ir mani ietekmējusi ļoti labā veidā, – es tagad esmu vēl dziļāk ieinteresēta studēt medicīnu un kļūt par anesteziologu. Agrāk mani priekšstati par medicīnu bija tikai vērsti akadēmiskā virzienā, bet tagad es saprotu, ka medicīna ir reālas rūpes par cilvēka labklājību un izveseļošanos, ne tikai zināšanas. Šis darbs man deva iespēju to aptvert. Es gribēju studēt medicīnu, jo man ļoti interesēja zināšanas un pētīšana. Tomēr redzēt un runāties ar pacientiem un būt daļai no viņu izveseļošanās procesa – tas man deva tik lielu prieku, ka es tagad droši iešu studēt medicīnu un mēģināšu kļūt par ļoti labu ārstu. Cilvēku dēļ, ne tikai zinātnes dēļ.

Šoruden es studēšu pirmo gadu University of Redlands Kalifornijā. Es jūtos ļoti iedvesmota studēt un nopelnīt labas atzīmes, lai tiktu medicīnas skolā pēc četriem gadiem. Prakses laikā esmu ieguvusi lielu pieredzi, daudz zināšanu un paziņu, un tas man labi noderēs nokļūt labā medicīnas skolā un, cerams, dabūt labu darbu nākotnē.

Liels paldies Latviešu Medicīnas fondam par šo lielisko iespēju. Es mudinu jebkuru, kam interesē medicīna, pieteikties darbam. Tā ir laba iespēja iedziļināties medicīnā un saprast, kā medicīnā praktiski viss notiek.

Marlēna Ramanis

| Bildē Marlēna ar ģimeni.

mineapoles – st. paulas latviešu ev. lut.
draudzes

3. ADVENTA DZIESMOTAIS DIEVKALPOJUMS

svētdien, 17. decembrī, plkst. 11:00
ar draudzes kora līdzdalību un citiem
mūzikāliem papildinājumiem

un steidziet sirdis atjaunot un post!

skolas saime ielūdz uz

ZIEMASSVĒTKU SVINĪBĀM

svētdien, 17. decembrī
plkst. 12:00 pēc dievkalpojuma
draudzes nama lielajā zālē

programmā:

LUGA "PIPARKŪKU SIRDS"

ziemassvētku vecīša viesošanās
siltas pusdienas

visi mīļi aicināti!

TEIKSMAI 50!

Laipni ielūdzam uz

Teiksmas vakaru

sestdien, 3. februārī plkst. 18:00 (6:00 vakarā)

“Celtic Junction” telpās - 836 Prior Ave, St. Paulā 55104.

Dziesmas - rotaļas - danči - uzkodas - atspirdzinājumi!

izziņai: elga.pone@yahoo.com vai
zintapone@yahoo.com

===
==
==

TEIKSMA

is celebrating 50 years of singing Latvian folk songs!

Join us in an evening of singing, dancing, refreshments.

February 3rd, 6:00 PM

at The ***Celtic Junction*** - 836 Prior Ave., St. Paul 55104.

Info: elga.pone@yahoo.com or
zintapone@yahoo.com

Kā tev patika lielā balle?

Latvijas valsts 99. gadadienas svinības 18. novembrī Town and Country Club of St. Paul
Simtgadi ievadot

Mums patika satikties ar veciem draugiem.

Solvita un Jonas no Čikāgas

Man patika, ka uz dejas grīdas vienlaikus kopā
dejoja vairākas paaudzes. Īpaši patika, ka vecākā
paaudze dejoja pāru dejas (piem., valsi) un rādīja
priekšzīmi jaunajiem.

Rīta Pelēce

Man garšoja vakariņas.

Tamāra Ozola (13 gadi)

Man patika iepazīties ar jauniem draugiem.

Kārlis no Čikāgas

Svinīgā daļa bija emocionāls brīdis. Jauki,
ka ballei bija liela piekrišana.

Vija (Regīna) Vijuma

Man patika mūzika.

Ēriks no Čikāgas

Man patika dancošana.

Ella no Čikāgas

Nekustamo īpašumu aģente

Larisa (Štolcere) Ozola

Mobilais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli –
kārtu (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos
ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu
Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazināties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu
nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

Sludinājumi

Estate Sale

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
- Sakārtoju mantas pārdošanai.
- Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
- Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, December 10, 11 am – Second Advent Church Service with Children's talk and Sunday School followed by fellowship.

Sunday, December 17, 11 am – Third Advent Musical Church Service with choir participating and at 12 pm Latvian School Christmas Program followed by lunch.

Thursday, December 21, 11 am – Morning Bible study.

Sunday, December 24, 5 pm – Christmas Eve Church Service. Sermon will be in English. The church choir will participate.

Monday, December 25th, 11 am – Christmas Day Church Service with Holy Communion.

Sunday, December 31, 4 pm – New Year's Eve Church Service with Holy Communion.

Sunday, January 7, 11 am – Epiphany Day Service followed by fellowship.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kolēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.